Wtorek, 26 Maja (7 Czerwca) 1870 r.

Wtorek, 26 Maja (7 Czerwca) 1870 r.

№ 114. ROK SIÓDMY. № 114.

Prenumerata Miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy 4 „
„ 3 miesiące 2 „
„ 1 miesiąc — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy 5 „
„ 3 miesiące 2 „ 50 k.
„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;— w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.— **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

Deklaracja. Minister sprawiedliwości przesłał 8 maja 1870 r. rządzącemu senatowi kopję podpisanej 6 (18) b. maja przez kanclerza państwa i posła francuzkiego w Petersburgu ministerjalnej deklaracji względem cech fabrycznych, która ma służyć jako dodatek do art. 22 traktatu handlu i żeglugi, zawartego między Rosją a Francją 2 (14) czerwca 1857 roku. *Deklaracja.* Na skutek żądania rządu Najjaśniejszego Cesarza rosyjskiego i rządu najjaśniejszego cesarza francuzów, aby przez rozszerzenie ścieśnień wypływających z przepisów art. 22-go traktatu handlu i żeglugi, zawartego pod d. 2 (14) czerwca 1857 roku, zapewnić zupełną i skuteczną obronę przemysłowi rękodzielniczemu poddanych obu państw, niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, umówili się co do artykułów następujących: Art. 1. Wystawienie na sprzedaż lub puszczenie w obieg wyrobów z ruskiemi lub francuzkiemi cechami fabrycznemi, podrobionemi w jakimkolwiekbądź kraju zagranicą, uważane będzie za czyn oszustwa zakazany w obu państwach, i winni tego czynu ulegną: w Rosji—karom ustanowionym w art. 173—176 i 181 ustawy kar wymierzanych przez sędziów pokoju, i art. 1665—1669 i 1671—1675 kodeksu karnego (wydania z r. 1866), a we Francji—karom przewidzianym prawem 23 czerwca 1857 roku. Czyn ten może służyć za zasadę do poszukiwania strat we władzach sądowych podług praw tego kraju, w którym czyn ten będzie wykryty; poszukiwanie to pokrzywdzona tym czynem osoba będzie miała prawo rozciągać do osób winnych tego czynu. Art. 2. Poddani jednego z umawiających się państw, pragnący zapewnić sobie w drugiem państwie prawo własności cech fabrycznych, obowiązani będą przedstawiać te cechy wyłącznie: cechy fabryczne ruskie—w Paryżu, w kancelarji sądu handlowego departamentu Sekwany, a francuzkie—w St. Petersburgu, wydziałowi handlu i rzemiosł. Art. 3. Niniejsze artykuły, mające być niezwłocznie wprowadzone w wykonanie, uważane będą za nieodłączne od traktatu 2 (14) czerwca 1857 roku, mieć będą moc jednakową i obowiązywać przez czas jednakowy z pomienionym traktatem. W dowód czego niżej podpisani sporządzili niniejszą deklarację, przy wyciśnieniu swych pieczęci, Spisano w dwóch egzemplarzach w St. Petersburgu, 6 (18) maja 1870 roku. (Podp.) *Gorczakow* (M. P.). (Podp.) Jenerał *Fleury* (M. P.) *(Gon. Urzęd.)*

Warszawa,

dnia 26 Maja (7 Czerwca).

Według ostatnich wiadomości z Wiednia, gabinet przedlitawski zamierza wnieść do sejmów wszystkich krajów koronnych, z wyjątkiem Galicji, projekt reformy wyborczej; niewiadomo tylko czy powtórnie ma być żądane od sejmów udzielenie ich opinji w tym przedmiocie, czy też przyjęcie przez nie stanowczych uchwał. Do sejmu galicyjskiego dla tego nie będzie złożony ten projekt, że na mocy umowy gabinetu hr. Potockiego z galicyjskimi mężami zaufania, prawo stanowienia ordynacji wyborczej ma być nadane temu sejmowi.— Morawczycy nie naśladują czechów pod względem oporu; część ich stronnictwa szlacheckiego odstąpiła od deklaracji, a już poprzednio wspominaliśmy, że dziennik *Morawa* dowodził, iż nawet na podstawie deklaracji, ponieważ spełnione zostało wynurzone w niej żądanie, powołania do steru państwa gabinetu pojednawczego, sejm morawski powinien wysłać delegację do rady państwa. Słoweńcy wystąpili z programem domagającym się utworzenia ze wszystkich prowincij przez nich zamieszkałych osobnej grupy, pod nazwą królestwa Słowenji, wprowadzenia w szkołach i urzędzie dla słoweńców ich rodzinnego języka, uznając równe prawa innych narodowości pomiędzy nimi zamieszkałych, utworzenia wyższego sądu w Lublanie, uznania za sprawy wspólne tylko spraw wojskowych, finansowych i handlowych, z pozostawienieniem załatwienia wszystkich innych przez sejm prowincjonalny. Czesi zaś trwają w swym oporze i ich niezadowolnienie z obecnego gabinetu coraz wybitniej się okazuje.

Augs. Allg. Ztng. donosi o wysłaniu przez gabinet francuzki do Rzymu groźnej noty, w której rząd ten oświadczając, że już nie będzie mięszał się wcale do obrad soboru, zapowiada odłączenie kościoła od państwa i odwołanie wojsk francuzkich z państwa kościelnego. Wiadomość ta jest zbyt ważna, aby mogła znaleść bezwzględną wiarę, bez potwierdzenia z urzędowego źródła. Prawdopodobniejszem jest to co dziennik ten donosi o wzrastającej sile mniejszości na soborze, przeciwnej dogmatowi nieomylności papieża. Pomimo to, większość nie wątpi o przyjęciu tego dogmatu, i

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

RUPERT GODWIN

CZYLI

TAJEMNICE BANKIERA.

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 92—112).

W sypialnym pokoju Klary znajdujący się portret dzielnego marynarza, zasłonięto czarną krepą— toż samo uczyniono z jego portretem wiszącym w salonie.

W okolicy, wszyscy sąsiedzi wiedzieli już o smutnym wypadku, jaki spotkał okręt Westforda i zaraz też grono przyjaciół zebrało się u nieszczęśliwej wdowy dla wyrażenia jej swojego serdecznego współczucia.

Lecz te oznaki życzliwości nie umniejszały boleści — nie koiły żalu.

Pomiędzy osobami przybywającemi do Westford-Grange'u znajdował się także niejaki p. Maldon, biegły prawnik i człowiek używający znaczenia w okolicy.

Otóż, ten p. Maldon, spytał Klary jaki majątek pozostał jej po mężu i co z nim czynić zamyśla?

Wtenczas to Klara opowiedziała prawnikowi szczególniejsze wyznanie Godwina, dotyczące zastawienia tytułów własności Westford-Grange'u za pożyczone jakoby przez jej męża pieniądze.

— To istotnie dziwne! rzekł p. Maldon. Pewny byłem że mąż pani zebrał był sobie piękny już mająteczek.

— I ja tak samo myślałam—odrzekła Klara, a nawet i w tej chwili takież mam przekonanie. Wszakże w samym już dniu odjazdu mąż uwiadomił mnie, że powierzy w ręce pana Godwina 20,000 funtów, jako depozyt do przechowania.

— I pan Godwin zaprzecza przyjęcia tej sumy?

— Nietylko że zaprzecza, lecz powiada przeciwnie, iż on to raczej jest wierzycielem kapitana Westforda. Nigdy przecież nie uwierzę temu twierdzeniu, chyba że mi okażę własnoręczny podpis mojego męża.

— Droga pani Westford, wszystko to wygląda bardzo tajemniczo—zawołał prawnik. Trudnoż bo znaleźć powód do nieufności względem pana Godwina, zwłaszcza jeżeli on sam, osobiście tak twierdzi. Przecież ten człowiek jest jednym z książąt naszego finansowego świata i zapewne dla zyskania tak błahej dlań stosunkowo sumy, nie fałszowałby dokumentów o jakich wspomina.

— Nie mogę podzielać pańskiego zdania w tej mierze — odrzekła zimno Klara, gdyż co do mnie, mam powody obwiniać pana Godwina o najhaniebniejsze nawet postępki.

— Jakto? więc go pani znasz?

— Znałam go dawniej—i uważałam zawsze jako człowieka zdolnego do popełnienia najnikczemniejszej zbrodni.

— Widzę, że go pani surowo sądzisz! rzekł pan Maldon, poglądając zdumiony na Klarę.

— Gdybyś pan znał dzieje przeszłości pana Godwina i jego względem mnie postępowania — przyznałbyś że nie surowo lecz sprawiedliwie sądzę tego człowieka, jeśli mam przekonanie że mój mąż istotnie powierzył mu 20,000 funtów, które teraz p. Godwin przywłaszczyć sobie, z krzywdą moją i dzieci naszych, usiłuje.

— No! no! no! kochana pani Westford. Zanadto dajesz się unosić twoim uprzedzeniom. W każdym wypadku, obowiązuję się osobiście udać do Londynu i rozmówić się z p. Godwinem. Wierz mi pani, że jeśli chce cię ukrzywdzić, nie będziesz pozbawiona protekcji. Kochałem i szanowałem twego męża, kocham panią i uwielbiam wraz z twojemi dziećmi i nie pozwolę okraść was ani skrzywdzić nikomu. Stary Stefan Maldon nie jest jeszcze takim niezdarą, aby go jakikolwiek, najsprytniejszy nawet bankier londyński, mógł wyprowadzić w pole!

Jakoż, zacny prawnik wybrał się niezwłocznie do Londynu, gdzie miał rozmowę z Godwinem. W skutek tego bankier pokazał panu Maldon akt podpisany własnoręcznie przez Harley'a Westford, poświadczony zaś przez Jakóba Danielsona, pierwszego komisanta, oraz Jana Spence jurystę i adwokata.

Akt ten, sporządzony na dniu 26 czerwca zeszłego roku, nadawał Godwinowi prawo objąć w posiadanie folwark i pałacyk Westford-Grange wraz z me-

jak już wspominał nasz telegram, wyznaczony został dzień ogłoszenia tego dogmatu.

We Włoszech bandy powstańcze zostały całkowicie rozproszone i przewódcy powstania powrócili do Szwajcarji, widząc bezskuteczność swych usiłowań w obec obojętności ludności. Dziennik *Opinione* zamieścił ostry artykuł przeciwko władzom szwajcarskim, które nie dość energicznie przeszkadzały wkraczaniu band z Szwajcarji do Włoch, a *Italia* zapewnia, że gabinet włoski przesłał do rządu szwajcarskiego notę uskarżającą się na zbyt słabe strzeżenie granicy ze strony Szwajcarji i na wahanie się władz szwajcarskich co do internowania wychodźców włoskich.—Parlament włoski, przyjął znaczną większością, bo 175 głosami przeciw 106, zaproponowane przez rząd bardzo znaczne oszczędności w budżecie wydziału wojny. Wskazuje to, że gabinet p. Lanza ma za sobą znaczną większość w izbie, i że izba specjalnie zgadza się z pokojową, niezaczepną polityką gabinetu.

W francuzkiem ciele prawodawczem nie może jakoś przyjść do stanowczego ugrupowania się stronnictw i ich odcieni. Ani lewica konstytucyjna, ani lewy środek nie mogą stanowczo się ukonstytuować.

Według ostatnich doniesień z Madrytu, Espartero w odpowiedzi na odezwę jego stronników, wzywającą kraj do obrania go na króla, stanowczo odmówił przyjęcia korony. Może do tego skłoniło go przewidywanie, że nie uzyska dostatecznej większości, gdyż kortezy, wbrew wnioskowi swej komisji, który oświadczał się za ważnością wyboru króla większością jednego głosu obecnych na posiedzeniu deputowanych, uchwaliły, aby wybór ten uznany był za ważny, jedynie w razie bezwzględnej większości całej liczby deputowanych wybranych do kortezów, nie zważając na to, jaka ich liczba znajdowałaby się na posiedzeniu.—Gabinet madrycki otrzymał depeszę od jenerał-kapitana wyspy Kuby, jenerała Caballero de Rodas, zawiadamiającą, że przewódcy tamtejszego powstania podali warunki kapitulacji. Gabinet przesłał jenerałowi Rodas instrukcję zalecającą mu przyjąć te warunki, co jak się zdaje, położy koniec powstaniu.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Konstantynopol, *7 czerwca (26 maja).* **Straszny pożar zniszczył kilka tysięcy domów i wiele gmachów publicznych; okropny widok; giełda jest zamknięta.**

Florencja, *7 czerwca (26 maja).* **W Lukce i Sarzanie ukazały się nowe bandy; w Livorno aresztowano 22 osób i zabrano papiery ważnej treści.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Nowoczerkask, 20 maja (1 czerwca).* Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu z Najdostojniejszą Atamanową, raczyli przybyć tu pomyślnie drogą żelazną ze stanicy Aksajskiej, o godzinie 4-ej po południu. Powitanie było pełne zapału. Panuje prześliczna pogoda. (*Rus. Inw.*)

* *Nowoczerkask, 21 maja (2 czerwca).* Uroczystość jubileuszowa skończyła się. Nagrody i łaski monarsze dla wojska wywołały powszechny zapał. Ich Cesarskie Wysokoście Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielka Księżna Cesarzewiczówna raczyli znajdować się: przy przybijaniu sztandaru jubileuszowego do drzewca, przy poświęceniu sztandaru, na liturgji św., na kółku wojskowem i na wspólnem śniadaniu uroczystem. Panuje wspaniała pogoda; napływ ludu zwiększył ludność miasta w dziesięćkroć. (*Tamże.*)

* *Nowoczerkask, 23 maja (4 czerwca).* Ich Cesarskie Wysokoście Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielka Księżna Cesarzewiczówna, raczyli wyjechać ztąd dziś, o godzinie 9-ej z rana, napowrót do Petersburga. Pociąg drogi żelaznej, w którym jadą Najdostojniejsi Podróżni, żegnany był przez liczną publiczność. Uroczystość trzechsetletniego jubileuszu wojska dońskiego obchodzoną była wspaniale. (*Wecz. Gaz.*)

* *Paryż, 2 czerwca (21 maja).* W sferach dobrze poinformowanych zapewniają, że bezzasadną jest pogłoska, jakoby prezes rady stanu Parieu podał się do dymisji.—*Electeur libre* ogłasza dziś artykuł pióra Picard'a. Podług tego artykułu, trwa jeszcze dotąd rozdwojenie pomiędzy radykalnymi i umiarkowaną lewicą. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 3 czerwca (22 maja). Journal officiel* donosi, że jenerał-gubernator Algierji, marszałek Mac-Mahon, podał się znowu do dymisji, lecz że na życzenie ministerstwa oświadczył się z gotowością sprawowania nadal tymczasowo swoich obowiązków. (*Tamże*).

* *Paryż, 4 czerwca (23 maja).* Minister spraw wewnętrznych wystósował do prefektów okólnik, wzbraniający rozdawania kartek wyborczych przez straż polną. (*Tamże*))

* *Paryż, 4 czerwca (23 maja).* Zapewniają dzis, że z powodu interpelacji p. Bethmont'a, żądającej upoważnienia do zgromadzeń wyborczych dla wyborów do rad jeneralnych, ministerstwo postawi kwestję gabinetową. Członkowie lewego środka postanowili popierać ministerstwo. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Paryż, 4 czerwca (23 maja).* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, Ollivier odpowiadając na dowodzenia Bethmont'a powiedział: Że sądzi, iż zgromadzenia przy wyborach do rad jeneralnych powinnyby być dozwolone, lecz terazniejsze prawo zabrania takowych. Położenie ministerstwa jest trudne: zarzucają mu raz, że kroczy zbyt szybko, drugi zaś raz, że postępuje naprzód zbyt opieszale; stoi ono pomiędzy sprzecznemi z sobą roszczeniami. Chce on postawić kwestję jasno, gabinet jest dziś temże tamem, czem był przedtem. Gabinet z 2-go stycznia ma trudny, lecz zaszczytny obowiązek, ugruntowania wolności bez rewolucji. Nie poświęci on nigdy tego lub owego interesu, którego on broni. Brakuje gabinetowi sposobności do wzmocnienia wolności, mianowicie do wycofania się w obec wotum izby. W dniu, w którym gabinet upadnie na skutek wotum izby, rządy parlamentarne będą już ugruntowane przez niego stanowczo. Wczorajsze głosowania zachwiały zaufanie gabinetu do izby. W końcu Ollivier oświadcza, że stawia kwestję gabinetową.— *Patrie* oświadcza, że całkiem bezzasadne jest twierdzenie w korespondencji rzymskiej do *Allg. Augs. Ztng*, jakoby Ollivier wystósował nową notę, którą margrabia do Banneville miał zakomunikować kardynałowi Antonellemu. (*Cor. Bür.*)

* *Paryż, 4 czerwca (23 maja).* Na skutek interpelacji p. Bethmont'a, p. Ollivier postawił kwestję gabinetą. Przejście do prostego porządku dziennego zostało uchwalone jednomyślnie 188 głosami. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Florencja, 2 czerwca (21 maja).* Banda, która ukazała się w pobliżu Florencji, rozproszoną zastała całkiem przez wojska; resztki jej, ścigane nieustannie przez oddział wojsk, schroniły się w góry położone pomiędzy prowincjami Como i Sondrio. Niektóre załogi nadgraniczne zostały wzmocnione. Szwajcarja rozstawiła wzdłuż granicy włoskiej żandarmów dla strzeżenia takowej. (*Wolffs T. B.*)

* *Florencja, 2 czerwca (21 maja).* Podług najnowszych wiadomości, przewódcy powstańców wrócili do Szwajcarji. *Italia* zapewnia, że minister spraw zagranicznych wystósował do rządu szwajcarskiego zażalenie z tego powodu, że ten ostatni nie każe strzedz dostatecznie granic i zwleka z internowaniem wychodźców. (*Tamże*).

* *Florencja, 3 czerwca (22 maja). Gazzetta uffiziale* potwierdza szczegóły podane przez dzienniki o rozproszeniu band powstańczych, które ukazały się w ciągu kilku ostatnich dni. Podług tegoż pisma, bezzasadne są pogłoski o ukazaniu się nowych band. W Alessandrji i Tortone rząd zasekwestrował zapasy broni i amunicji, które stronnictwo republikańskie chciało oddać do rozporządzenia powstańców. (*Tamże*).

* *Rzym, 4 czerwca (23 maja).* Na wczorajszem posiedzeniu soboru, na wniosek postawiony przez 100 przeszło biskupów, postanowiono zamknąć rozprawy ogólne w kwestji nieomylności. (*Tamże*).

* *Madryt, 1 czerwca (20 maja).* Stronnicy Espartera ogłosili manifest do narodu, żądając korony dla starego jenerała i powstając usilnie przeciwko

---

blami i wszystkiemi ruchomościami, a to z dniem 25 marca następnego roku, jeżeli do upłynięcia tego terminu dom bankowy p. Godwin i Selby, nie otrzyma zwrotu pożyczonych kapitanowi Westford sześciu tysięcy funtów.

Ponieważ działo się to już w drugiej połowie stycznia, przeto wdowa i sieroty po dzielnym marynarzu, mogły już tylko przez niecałe dwa miesiące zamieszkiwać w Westforde-Grange'u.

Maldon był bardzo doświadczonym i nader biegłym prawnikiem, lecz rozpatrując się najbaczniej nawet w akcie owym, nie znalazł w nim braku najmniejszej formalności. Zacny starzec, nie chcąc się zrzekać ostatecznej nadziei, dopełnił jeszcze ścisłej rewizji w papierach pozostałych po kapitanie, lecz nie mógł znaleźć w nich żadnego światła do rozjaśnienia zagadki—ani nawet powziąść wyobrażenia o istotnym stanie majątkowym kapitana. Następnie jeszcze udał się do starego notarjusza w Winchester, który spisywał był testament nieboszczyka Westford'a i z niezmierną bacznością rozpatrzył ten dokument.

Ale i ztąd żadnej nie zaczerpnął otuchy. Testament bowiem, legował wprawdzie cały ruchomy i nieruchomy majątek kapitana jego małżonce i ją samą nawet tylko naznaczał wykonawczynią tego zapisu — lecz testament kapitana starszym był o rok blizko w dacie od aktu sporządzonego dla Godwina i nic w nim nie dowodziło jasno, nie wykazywało wyraźnie, czy pan Westford miał jeszcze jakie inne fundusze, oprócz ziemskiej posiadłości Westford-Grange'u, w chwili gdy udawał się w ostatnią, tak fatalną dla siebie podróż.

Doświadczony prawnik wiedział dobrze o tem, że marynarze często ukrywają umyślnie przed żonami stan swoich interesów, ażeby ich nie trwożyć nadaremnie. Pomyślał więc, że może i Westford skomponował żonie historję o owych 20,000 funtach, ażeby ją zostawić spokojną i ufającą w przyszłość podczas trwania swojej ostatniej podróży.

— Można być najdzielniejszym marynarzem i najgorszym administratorem swoich interesów majątkowych, w jednej osobie—powiedział sobie Maldon, i dla tego bardzo być może, iż Westford był zrujnowanym w chwili, gdy powszechnie miano go za bogatego.

Tymczasem jednak tygodnie upływały, a dzień 25 marca zbliżał się szybko i groźnie.

Klara wiedziała czego się mogła spodziewać po Godwinie i dla tego z wielką stałością charakteru czyniła przygotowania do opuszczenia domu, w którym tyle lat szczęśliwych przeżyła.

Klara nie posiadała wcale osobistego majątku, albowiem opuściła dom ojca dla połączenia się z kapitanem Westford'em i została wydziedziczoną przez okrutnego baroneta, który cały majątek przelał na głowę córki pozostałej mu po umarłym synu. Wnuczkę tę stary baronet uwielbiał i czcił jak bóstwo.

Dzielny marynarz nigdy nie słyszał i słówka o okropnych potwarzach, które zdruzgotały dziewiczą cześć jego żony, za dni jej młodości—nigdy również nie słyszał ażeby obok jej nazwiska wymieniono nazwisko Ruperta Godwina, o którego głośnej, już reputacji libertyna, wcale nie wiedział.

Od dnia swojego ślubu Klara Ponsonby wyszła na zawsze z owego świetnego koła towarzyskiego, którego była gwiazdą.

Weszła ona w dom męża bez grosza i bez żadnej wyprawy—a była przyjęta z taką czcią i miłością, jak gdyby oprócz szczęścia wniosła tam była i miljony.

Teraz, gdy zostawszy wdową, nie mogła się wesprzeć na silnem ramieniu męża, pani Westford uczuła że jej położenie jest rozpaczliwe istotnie.

Znalazła rachunki dostawców rocznych, nie zapłacone, oraz pensje zaległe sługom. Wszystko to razem wynosiło jednak kilkaset funtów a Klara nie posiadała nic, gdyż nawet nie wielka kwota zostawiona w gotowiznie przez kapitana, na domowe wydatki i przyjemności, została wyczerpaną oddawna.

Jeden więc tylko został sposób ratunku—klejnoty, które posiadała z darów hojnego męża.

Ze łzami w oczach oddała je panu Maldon, który je sprzedał za czterysta funtów.

Po zapłaceniu należności dostawcom i służącym, pani Westford opuściła swój raj utracony i z pozostałemi trzydziestu gwineami udała się do Londynu. *(d. c. n.)*

utrzymaniu obecnej rejencji. Pomimo ożywionych rozpraw w tym przedmiocie, obecna rejencja zostanie zapewne utrzymaną. (*Corr. H. B.*)

* *Madryt, 2 czerwca (21 maja)*. Ze sfer znajdujących się w otoczeniu marszałka Espartero zapewniają, że na wczorajszą manifestację jego stronników, zapomocą której wezwali oni kraj do obrania go królem, da on ponownie odpowiedź odmowną co do przyjęcia kandydatury do tronu. (*Tamże*).

* *Madryt, 2 czerwca (21 maja)*. Komisja wyznaczona do zbadania projektu dotyczącego zniesienia niewolnictwa, zaproponowała oswobodzenie zupełne niewolników mających 60 lat wieku. (*Cor. H. B.*)

* *Madryt, 4 czerwca (23 maja)*. Kortezy przyjęły na swem posiedzeniu wczorajszem, 106 głosami przeciw 98, poprawkę deputowanego Arias'a, podług której, w sprzeczności z wnioskiem komisji, ma być wymagana do wyboru króla bezwzględna większość wszystkich deputowanych, którzy wezmą udział w wyborze. Stronnicy kandydatury księcia Montpensier głosowali z mniejszością. (*Wolffs T. B.*)

* *Walladolid, 2 czerwca (21 maja)*. Robotnicy w liczbie 500 osób podnieśli rozruchy w przedmiocie podatków. Raniono siedmiu robotników i aresztowano kilka osób. Spokojność została przywróconą. (*Cor. H. B*).

* *Lizbona 4 czerwca (23 maja)*. Zapewniają, że poseł włoski wyjedzie ztąd na skutek zajścia z rządem. (*Tamże.*)

* *Bukareszt, 3 czerwca (22 maja)*. Na pierwszą wiadomość o prześladowaniu żydów w Botuszanach, rząd posłał tam natychmiast wojska. Spokojność została przywrócona. Nadszedł tu już telegram dziękczynny od żydów botuszańskich do rządu. Nie ma jeszcze szczegółów o doniosłości nadużyć popełnionych, zdaje się atoli, że nie miały one takich rozmiarów, jakie przypisywały im pierwsze telegramy, i że pozostawały częścią w styczności z agitacją wyborczą. (*Cor. Bür.*)

* *Sztokholm, 3 czerwca (22 maja)*. Następujący członkowie gabinetu podali się dziś do dymisji: baron Geer (minister sprawiedliwości), Carlson (wyznań) i Ehrenheim (skarbu). Wiadomo zaś, że poprzedni minister skarbu Ugglas wyszedł z gabinetu jeszcze 19 maja. Na nowo mianowani zostali: dotyczasowy minister spraw wewnętrznych Adlerkreutz ministrem sprawiedliwości, asesor sądu wyższego Bergström ministrem spraw wewnętrznych, szef wydziału Wennerberg ministrem wyznań, Wärn kupiec z Gothenburga, ministrem skarbu. Zapewniają, że zmiany w gabinecie nie zostały bynajmniej spowodowane nieporozmieniami z sejmem państwa i nie oznaczają wcale nadania systemowi dotychzasowemu odmiennego kierunku. (*Wolffs T. B.*)

* *Augsburg, 4 czerwca (23 maja). Allg. Augs. Z.* podaje następujący telegram z Rzymu, z daty wczorajszej: Po gwałtownem przerwaniu dziś przez kardynała Bilio mowy biskupa Maret'a, rozprawy ogólne zostały raptem zamknięte i przeszło 40 zapisanych mówców pozbawionych zostało prawa przemawiania. (*Tamże*).

* *Londyn, 2 czerwca (21 maja). Globe* donosi, że wojska Stanów Zjednoczonych strzelały do fenjenów stawiających opór i raniły kilu z nich. (*Tamże*).

* *Waszyngton, 2 czerwca (21 maja)*. Izba reprezentantów przyjęła na posiedzeniu dzisiejszem, 90 głosami przeciw 65, poprawkę do bilu w przedmiocie uregulowania podatków wewnętrznych, proponującą zaprowadzenie podatku po 5% od bonów krajowych, puszczonych w obieg przez rząd. Kilku mówców przemawiało energicznie przeciw tej poprawce, przyjęcie bowiem takowej wyrównywać będzie poniekąd nieuznawaniu częściowemu długu państwa. Powiadają, że poprawka ta wziętą zostanie ponownie pod rozwagę. (*Tamże*).

* *Waszyngton, 3 czerwca (22 maja)*. Izba reprezentantów zastanawiała się dziś znowu nad poprawką co do zaprowadzenia podatku w wysokości 5% od bonów krajowych i odrzuciła takową 92 głosami przeciw 72. (*Tamże*).

---

* (N a b o ż e ń s t w o). Wczoraj, 25 maja (6 czerwca), na pamiątkę cudownego ocalenia Najjaśniejszego Pana od grożącego Mu niebezpieczeństwa, podczas pobytu Jego w Paryżu w 1867 r., odprawione były w prawosławnej katedrze św. Trójcy przez najprzewielebniejszego arcybiskupa Joanicjusza, o godzinie 11-ej zrana, msza i nabożeństwo dziękczynne, w obecności Jenerał-Feldmarszałka, oraz władz wojskowych i cywilnych.—Podobne nabożeństwa odprawione były we wszystkich świątyniach wszelkich wyznań o godzinie $9\frac{1}{2}$ z rana.

---

* (K r o n i k a k o ś c i e l n a). W zeszły czwartek uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego we wszystkich kościołach obchodzoną była przez solenne nabożeństwa, odpusta zaś do uroczystości tej przywiązane, przy udziale bractw, odprawiane były w kościołach: św. Jacka przy ulicy Freta, św. Franciszka Serafickiego przy ulicy Zakroczymskiej i św. Trójcy na Solcu. — Tegoż dnia bractwo Serca Pana Jezusa asystowało nabożeństwu perjodycznie na ten dzień przypadłemu w kościele Opieki św. Józefa naprzeciw ulicy Królewskiej. — Przez dwa dni minione, onegdaj i wczoraj, uroczystość Zesłania Ducha św., poprzedzona w sobotę ceremonjami święcenia wody, obchodzoną była przez nabożeństwa odpustowe w kościołach: św. Ducha na prost ulicy Mostowej, św. Jacka przy ulicy Freta i św. Marcina przy ulicy Piwnej. — W tym ostatnim kościele onegdaj dopełniony był obrzęd poświęcenia nowo z gruntu odrestaurowanego ołtarza św. Michała Archanioła z odprawieniem na ołtarzu tym dziękczynnej wotywy, podczas której chór artystów i amatorów odśpiewał dzieła religijne Cherubiniego, Moniuszki i Chwaliboga. — W kościele archikatedralnym św. Jana w pierwsze święto sumę celebrował ks. prałat Sieklucki, kazanie miał ks. Jungowski, profesor seminarjum; w drugie święto na nabożeństwie dztękczynnem celebrował ks. prałat Zwoliński, administrator archidjecezji Warszawskiej; następnie celebransem sumy był ks. prałat Siekłucki, kazanie miał ks. Karpiński; artyści i chóry instytutu muzycznego, przy udziale artystów opery, pod kierunkiem profesora Śliwińskiego, wykonali w sobotę mszę Nidermajera, nieszpory Redera; w niedzielę przy towarzyszeniu orkiestry mszę Mozarta, graduale Gorczyckiego, ofertorjum Brzowskiego; — wczoraj mszę Moniuszki, ofertorjum tegoż, na graduale psalm Gomułki. ♣.

* (O p i e k a n a d z w i e r z ę t a m i). Zarząd warszawskiego wydziału ruskiego towarzystwa opieki nad zwierzętami, ma zaszczyt zawiadomić pp. członków tego wydziału i te osoby, które życzą sobie zostać jego członkami, że dla wymiany biletów zeszłorocznych i dla otrzymywania nowych na rok bieżący, należy udawać się do zarządu wydziału, przy ulicy Królewskiej, N° domu 413 lit. *aa*, do radcy dworu Czerkawskiego, który przyjmuje opłatę ustanowioną codziennie, od godziny 9-ej z rana do 1-ej po południu, z wyjątkiem dni świątecznych. W zeszłym 1869 roku liczba członków wydziału warszawskiego wynosiła 276.

* (W i a d o m o ś c i g o s p o d a r s k i e. — C e n y z b o ż a). Podług korespondencji z m. maja z okolic powiatu płońskiego (gubernja płocka) do *Gaz. Wars.*, pszenica w ogóle jest tam mniej jak średnia, żyto nie złe lecz rzadkie. Jarzyny nie rokowały wielkiej nadziei, lecz ostatnie deszcze bardzo korzystnie na nie wpłynęły. Kartofle wcześniej sadzone poprzemarzały, lecz jest nadzieja że deszcze i ciepło dopomogą do ich wzrostu. Rzepaki w wielu miejscowościach przez robactwo uszkodzone zostały. — Ceny zboża są następujące: za korzec pszenicy płacą od rs. 7 — $7\frac{1}{2}$, żyta od rs. $4\frac{1}{2}$ — 4 kop. 80, jęczmienia od rs. 3 k. 20 — 3 k. 80, grochu od rs. 4 — 4 k. 50.

*** (Kurjerek).** Więc tedy przeszły i „Zielone Święta", jak przechodzą wszelkie zielone oczekiwania ludzkie, zostawiwszy po sobie dużo podartych trzewików, zmoczonych sukien i popsutych kapeluszy, wśród tej klasy żeńskiej ludności warszawskiej, która rokrocznie i bezwarunkowo, musi odbyć pieszo spacer na Bielany w najnowszej i leciuchnej tualecie, choćby w najprzykrzejsze zimno.

Tym razem jednak, jeżeli w pierwszym dniu świąt, wszystkie te objekta toaletowe mogły uledz lub ulegały zniszczeniu, za to w drugim pławiły się w świetnem już od rana słońcu.

Opisywać dzieje spacerowego życia Warszawy w ciągu świąt ubiegłych, byłoby to powtarzać szereg dorocznie w tej porze wymawianych frazesów. Lepiej może i szczerzej będzie przyznać że w tym roku jak i w poprzednich, korzystano skwapliwie z świąt S-go Ducha, nie dla tego by Go wziąść w siebie, lecz aby swego o mało nie wypuścić wśród męczących, mordujących nawet majówek, tych zwłaszcza które się pieszo i to w familijnych kółkach, flankowane zimną pieczenią i gorącym samowarem, odbywają.

W każdym razie, wycieczka do Bielan w drugie święto, czyli w dniu wczorajszym, znalazła bardzo licznych zwolenników. Nie mówimy już o tem że zaraz pierwszego dnia odpustu tłumy ludu zgromadziły się na placu przed kościołem, pod lasem, gdzie jak zwykle urządzono na przyjęcie tych gości szopy z trunkami, oraz huźdawki, karuzele i młyny djabelskie—ale chcemy powiedzieć, że podczas dnia wczorajszego mnóstwo publiczności powozowej udało się do Bielan i że w powozach siedziało wiele dam strojnych. Prawda, że nie wysiadały one wcale z pojazdów na zwykłem dawniej, przy alei nad Wisłą miejscu, zawsze jednak ukazały się tam w przejeździe. Wielu też podróżnych, zawoziły do Bielan i odwoziły ztamtąd, statki parowe i łodzie—choć nie na wszystkich nich panował odpowiedni porządek, może z powodu zbytniego natłoku powracających spacerowiczów.

JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Namiestnik, wraz z orszakiem, raczył wczoraj znajdować się na Bielanach.

— Strauss podczas wczorajszego wieczoru grał dla 2,500 słuchaczy — rozumie się że tym razem koncert odbył się w ogrodzie Doliny i że bufet pana Abela musiał obsługiwać tę grymaśną publiczność, która o lada zły arak lub niesłodkie lody, tak zawzięcie się gniewa!..

— W teatrach nie zaszło nic godnego szczególnej uwagi, oprócz przedstawienia nowej komedji „Wdowa Niepocieszona" dwukrotnie już. Utwór ten napisany dobrze, przyjęty został bardzo życzliwie przez zgromadzoną publiczność — a pani Rakiewicz głównie się przyczyniła do powodzenia jego na scenie.

— Pociągi spacerowe miały wielu pasażerów — najwięcej jednak osób zdążało do Częstochowy na uroczysty odpust. W samą tylko sobotę Warszawa dostarczyła 700 takich pobożnych pątników.

— Mamyż dodawać że wszystkie stacje spacerowe, do koła Warszawy, wśród których ona, w wieńcu z raków, jak w koralach zalotnie wygląda — pełne były gości, szczególniej podczas dnia wczorajszego—Marcelin, Wierzbno, Wilanów, Natolin, Czerniaków, Kaskada a rozumie się że i Saska kępa, roiły się od tłumu publiczności.

— Mimo tak różnorodnych zabaw, rozrywek i tłumnych wycieczek, w dalsze i bliższe okolice miasta, Prado nęcące do siebie świeżem powietrzem na ziemi i osobliwościami nad ziemią, do trzystu miało gości. W kierunku traktu błońskiego poszybowały wysoko i daleko, naprzód Minerwa, potem Wenus, a za nią, nad program, nieodstępny jej agent... Kupido; po zapadnięciu zaś zmroku „Flora", która po bytności u nas nadreńskiej piękności, koniecznie poważną tuszę mieć musi i dla tego też najwięcej imponowała rozmiarami, a rozgrzana afektami sporej dozy wonnego alkoholu, wzbiła się w górne sfery, oświetlona nadpowietrzną illuminacją z różnokolorowych ogni bengalskich.

— Już po tych dniach kilku, można, mniej więcej, ocenić wartość i środki wszystkich ogrodowych teatrzyków tutejszych—Wszystkie one mają w tym sezonie lepszy personel i wygodniej urządzone sceny—tylko Alkazar nic nie podrósł ani w repertuarze ani w składzie osób swej trupy, choć zawsze miewa dość licznych gości, dzięki językowi w którym przemawia, a może też, dzięki i nie małe nawet, gorącym kiełbaskom wiedeńskim i bawarowi, które tam, w miejscowym bufecie, w wielkich ilościach sprzedają.

Najwyraźniej jednak już widać że w tym roku „Eldorado" pomiędzy wszystkiemi widowiskami podobnego rodzaju prym trzymać będzie. Personel jego składa się z osób zdolnych, doświadczonych w sztuce, efektownie pokaźnych. Pani Marjetta Heps, dla nas, nie wiele ustępuje sławnej Gooszce, a panna Gabriela wybornie przedstawia białą owieczkę przed tym wikołaczym parterem, któremu może bezwiednie nawet wodę w źródle zamącić...

Pomiędzy temi dwoma krańcowemi talentami Eldoradowej sceny, mieszczą się artyści obojej płci z rzeczywistem usposobieniem, a niektórzy nawet z niepospolitym rodzajowym talentem.—Klamrują zaś ten personel udatny i odpowiadający wszelkim wymaganiom publiki, pan Pesarello i panna Kamilla dwoje tancerzy pantomicznie groteskalnych. Szczególniej też wczorajszego wieczoru, gdy całe przedstawienie francuzkie odbyło się w ogrodzie, w tak pięknie odnowionym teatrze, można już było ocenić i staranny dobór tegorocznej trupy i zarazem przewidzieć, że wszyscy lubiący śmiać się wesoło, tu skierują swoją sympatję i oklaski. Spiewka *La veuve du colonel* pannie Heps a duet *Cabaret de Suzon*, jej i panu Sablon, najwięcej dotąd przyniosły applauzów;

Trzeba też przyznać, że i w Alhambrze, podczas dawanych tam codziennie, z wyjątkiem dżdżystych wieczorów, widowisk, publiczność bardzo głośno i bardzo często oklaskuje artystów trupy p. Stobiń-

skiego;—trupa może być nie zła ale i chęci naszej ogródkowej publiki dobre!

— Zofja z Chłopickich Klimańska, obywatelka ziemska z gubernji kowieńskiej, znana w literaturze naszej pod pseudonymem Zofji z Brzozówki, w przejeździe przez Warszawę zakończyła doczesny żywot; — wyprowadzenie jej zwłok z kościoła św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, na cmentarz powązkowski, miało się odbyć dziś, o godzinie 4-ej po południu.

— Ostateczny termin do składania fantów na loterję w ogrodzie Saskim, oznaczony został na dzień 30 maja (11 czerwca) r. b.

— Czasem w jednem wyrażeniu człowieka maluje się cały jego charakter.

I oto dowód:

Pewien kupiec, miljoner, znany z tego iż nigdy w życiu ani jednego grosza ani też chwilki czasu nie zmarnował—zaproszony został przez przyjaciela, czy kljenta, do teatru na przedstawienie nowej sztuki, w której aktorka grająca rolę żony głównego bohatera, zamierza go opuścić;—więc, kazawszy sprowadzić powóz zamówiony na godziny i upakowawszy swoje manatki, jejmość poczęła sążnistą reprimandą żegnać okrutnego małżonka, i obsypywać go nieskończonemi wyrzutami.

Przysłuchując się tej mowie z coraz wzrastającą niecierpliwością, nasz kupiec odwrócił się do kljenta i rzekł:

— I czyliż to podobne do prawdy, ażeby kobieta rozsądna, na którą oczekuje powóz najęty na godziny, mogła rozpaplać się tak długo?

— Kazimierz Juraszyński podaptekarz, w domu pod Nr. 532 w cyrkule Zamkowym zamieszkały, lat 24 wieku liczący, mając u siebie dwie flaszki z lekarstwami, w dniu 4 (16) maja, przez omyłkę zażył sublimat, w skutku czego zachorował, a odesłanym będąc do szpitala św. Ducha, w takowym d. 22 maja (3 czerwca) r. b. zmarł. O czem zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie.

— Starozakonny Wolf Parcower, który popchniętym będąc przez Aleksieja Iwlinima, kozaka kubańskiego kozackiego dywizjonu stojącego na warcie około składu siana przy ulicy Bugaj, upadł w rynsztok i potłukł sobie niebezpiecznie głowę, (o czem było zamieszczone w *Gazecie Policyjnej* z d. 21 maja (2 czerwca), tegoż samego dnia, pomimo udzielonej mu pomocy lekarskiej, w szpitalu starozakonnych zmarł. Z okazji tego zdarzenia prowadzi się formalne śledztwo przez policję.

— W cyrkule Pragskim, wydobyto płynące po rzece Wiśle, ciało nieżywego człowieka, który jak się ze znalezionej książki legitymacyjnej okazuje, jest Franciszkiem Zembrzuskim, lat 58, włościaninem ze wsi Szymony, powiatu Nowomińskiego. Na czole topielca nad lewym okiem, znajduje się widoczna rana, długości 1 ½ werszka. O czem niezależnie od dochodzenia policyjnego zawiadomiono sąd.

— W cyrkule Zamkowym, Anna Lachowicz, kobieta bez zatrudnienia, w zamiarze pozbawienia się życia, rzuciła się w rzekę Wisłę, lecz dostrzożona przez strażnika policyjnego Andraszak, natychmiast z wody wydobytą została. Odesłano ją do szpitala Dzieciątka Jezus, a po wypisaniu z takowego, postąpionem z nią zostanie podług prawa.

— W cyrkule Wolskim, w fabryce metalowych wyrobów braci Szolce pod Nr. 1116, Ignacy Zdybski, praktykant tejże fabryki, przybliżywszy się nieostrożnie do machiny w ruchu będącej, uchwycony przez koło za rękę prawą uległ złamaniu takowej. Zdybski odesłany do szpitala św. Ducha.

— W uratowanej przez straż ogniową, oficynie domu Nr. 2165*b*, od strony ulicy Bonifraterskiej, podczas wybuchłego w dniu 21 maja (2 czerwca) pożaru, zamieszkiwało 9 familij, składających się z 45 osób, które jak to już ogłoszono, bez najmniejszego uszczerbku na zdrowiu przez stopnie rzeczonej straży wyratowani zostali, również z zamieszkałych w domu, gdzie był ogień, prócz wykazanych w dniu 22 maja (3 czerwca) kupców, nikt nie poniósł żadnej w ruchomościach straty, w jednej tylko ze stajni spalił się koń, należący do starozakonnego Mendla Kamfory, przybyłego z gubernji wołyńskiej, wartości rs. 60.

— W cyrkule Pragskim, na końskim rynku, koń uderzył nieszkodliwie w bok prawy starozakonnego Wolfa Gotelfa, który pozostaje na kuracji w mieszkaniu.

— W cyrkule Zamkowym, na ulicy Świętojańskiej, niewiadomy z nazwiska jeździec, najechał Marjannę Bulską żonę mularza, przechodzącą z konewką wody, która upadłszy stłukła sobie nieszkodliwie nogę prawą, rękę lewą i bok. Bulska pozostaje na kuracji w mieszkaniu.

* (Pogoda). Onegnaj w niedzielę, przy niskim stanie temperatury, cały dzień lał deszcz; wczoraj zaś przy 9 stopniach ciepła z rana, widnokrąg wyjaśnił się i nastał dzień jasny i ciepły; barometr podniósł się do stałej pogody, a ponieważ dziś zaczęła się pierwsza kwadra, można spodziewać się przeto pięknego dnia. W *sobotę* 23 maja (4 czewca) było: u nas w Warszawie + 7,2°, w St. Petersburgu + 7,8°, w Moskwie + 4,8°, w Kijowie + 10,4°, w Orenburgu + 11,2°, w Odesie + 12°, w Astrachaniu + 16,8°; — w *piątek*, 22 maja (3 czerwca) było: u nas w Warszawie + 9,6°; w St. Petersburgu + 7,9°, w Moskwie + 6,4°, w Kijowie + 11,2°, w Odesie 13,6°, w Stawropolu + 8,8°, w Sewastopolu + 16,8°, w Paryżu + 11,2°, w Rzymie + 16,8°, w Civita-Vecchia + 17,6°;—w *czwartek*, 21 maja (2 czerwca) było: u nas w Warszawie + 10,4°, w Petersburgu + 6,7°, w Odesie + 14,4°, w Orenburgu + 8,8°, w Sewastopolu + 16,8°, w Konstantynopolu + 13,6°, w Paryżu + 10,4,° w Rzymie + 16,8°, w Civita-Vecchia + 16,6°, — w *środę* 20 maja (1 czerwca): w Stawropolu + 11,2°, w Konstantynopolu + 15,2°, w Paryżu + 10,4°, w Rzymie + 16°, w Civita-Vecchia + 17,6°.

---

* (Podróże Najdostojniejszych Osób.) *Golos* podaje podług *Mosk. Wied.* następujące szczegóły o krótkim pobycie w Moskwie Ich Cesarskich Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu i Wielkiej Księżny Cesarzewiczowej: Dnia 18 (30) maja, o godzinie 6 ½ znana, pociągiem nadzwyczajnym drogi żelaznej Mikołajewskiej raczyli przybyć z Petersburga do Moskwy Ich Cesarskie Wysokoście Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielka Kiężna Cesarzewiczowa. Ich Cesarskie Wysokoście, nie zatrzymując się na stacji drogi żelażnej Mikołajewskiej, udali się koleją łączącą wprost na stację drogi żelaznej moskiewsko-kurskiej, gdzie zabawiwszy około godziny, wyjechali pociągiem nadzwyczajnym drogi żelaznej południowej w dalszą podróż. Na stacji drogi żelaznej kurskiej, Ich Cesarskie Wysokoście powitani zostali przez jenerał-gubernatora moskiewskiego, księcia W. A. Dołgorukowa, dowódcę okręgu wojennego moskiewskiego, jenerał-adjutanta A. A. Gildenstubbe, oberpolicmajstra moskiewskiego, jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości N. U. Arapowa, oraz przez innych zwierzchników władz miejskich. — *Goniec Urzędowy* donosi, że Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy wrócił 16 (28) maja z guberni woroneżskiej do stolicy.

* (Przyjazd metropolitów.) *Rus. Wied.* piszę, że 16 maja, o godzinie 5 min. 40 wieczorem, przybyli wieczornym pociągiem kolei mikołajewskiej metropolici Arsenjusz kijowski i Inocenty moskiewski. Na stacji kolei spotkali metropolitów biskupi wikarjusze i niektóry zwierzchnicy stolicy. Metropolita Arsenjusz stanął w klasztorze czudowskim, i w niedzielę, 17 maja, odprawił mszę w katedrze Wniebowzięcia, a metropolita Inocenty — w cerkwi Eljasza proroka, gdzie będzie celebrował egzekwie po zmarłej kupcowej Konszynowej. — 1 maja przybył z Eczmiadzina do Tyflisu Kework IV, patryarcha i katolikos ormiański. Jego świętobliwość powitany został przez duchowieństwo ormiano-gregorjańskie i mieszkańców tyfliskich, którzy wyjechali na jego spotkanie na pierwszą stację za miastem.

* (Kwestja kolei żelaznych). D. 24 kwietnia Najwyżej zatwierdzona została koncesja na kolej żelazną wązką ze stacji Czudowa, na kolei mikołajewskiej, do Nowogrodu. Na początku maja przybył do wsi Czudowa naczelnik robót, p. Kerbedź, a 4-go przystąpiono do budowy tej drogi. O 14 wiorst od wsi Czudowa, nad rzeką Polistą, koło wsi Tregubowa, urządzony został nasyp na przestrzeni 40 sążni. Przedsiębiercą robót jest kupiec m. Reżycy, Grzegorz Seńkow, z 80 robotnikami. wyłącznie włościan gubernji witebskiej i części smoleńskiej. (*Gon. Urzęd.*)

* (Zaprzeczenie). *Mosk. Wied.* podały w N. 104-m, w telegramie z Petersburga z daty 15 (27) maja, pogłoskę co do posłania do kraju północno-zachodniego osobnej komisji z powodu niezadowalniającego jakoby biegu spraw w tym kraju. *Gon. Urzęd.* pisze, że pogłoska ta pozbawiona jest wszelkiej zasady.

* (Lombard prywatny). Na ostatniem posiedzeniu rady państwa rozpatrywany był wniosek ministra skarbu i projekt ustawy stowarzyszenia akcyjnego dla udzielania pożyczek na zastaw w Petersburgu. Towarzystwo nosi nazwę petersburgskiego lombardu prywatnego. Założycielami są: Pogrebow, Morozow, Kaszyn-Szuszlajew, Protasiew, Stremouchow, Ewropeus i von Pauli. Lombard, jak donoszą *Mosk. Wied.*, udzielać będzie pożyczki pod zastawy ręczne i w ogólności wszelkich ruchomości, tudzież papierów mających wartość (jako to konosamentów, faktur i t. d.), prócz procentowych. Kapitał zakładowy tego lombardu prywatnego wynosi półtrzecia miljona rubli. Centralny zarząd lombardu mieścić się będzie na Newskiej perspektywie, w domu własnym; oddziały lombardu znajdować się będą we wszystkich dzielnicach miasta.

* (Fałszywa moneta). W Rydze ukazały się w obiegu fałszywe monety 20 kopiejkowe, które podług opisu *Bałt. Wiest.*, podobne są do tych, jakie podług wieści, natrafiają się i w Petersburgu. Blaszany krążek obłożony jest z obu stron posrebrzanemi miedzianemi folgami. Podrobienie jest bardzo dobre i może być dostrzeżone jedynie z dźwięku tępego, a przytem litery na fałszywej monecie nie są tak wyraźne jak na prawdziwej.

* (Bibljoteka w Eczmiadzinie). Patryarcha ormjański, podczas pobytu swego w Tyflisie, jak donosi gazeta *Kaukaz*, dozwolił podróżującemu na Kaukazie w celu zebrania historycznych wiadomości o żydach kaukazkich, Judzie-Czarnemu zwiedzić bibljotekę w Eczmiadzinie, dla wyszukania dokumentów dotyczących osiedlenia tam żydów. Bibljoteka ta mieści w sobie liczny zbiór dzieł, rękopismów i papierów różnych wieków; wprawdzie nie jest dotąd systematycznie ułożona i opisana, a drukowane jej katalogi nie są kompletne, obejmują tylko same książki; bibljoteka eczmiadzińska ma wiele ważnych aktów, w których, jak zapewniają, jest wiele zajmujących wiadomości.

* (Nieczajew). *Mosk. Wied.* donoszą, że wiadomość o zatrzymaniu w Austrji wychodźcy ruskiego Nieczajewa, jest niepewna, a przynajmniej przedwczesna. Podług zapewnienia gazety moskiewskiej, otrzymane zawiadomienie jest takiej treści, że władze austrjackie zatrzymały jakiegoś wychodźcę ruskiego, który przemieszkiwał w Szwajcarji, gdzie jest ich znaczna liczba, być może Nieczajewa, i że zatrzymane w Austrji indywiduum przybyło ze Szwajcarji w pewnych nowych zamiarach. O ile wszakże wiadomo tu w Petersburgu, w kompetentnych sferach, wiadomość o zatrzymaniu Nieczajewa miana jest za pewną. (*Golos*).

* (Słonie). Do Niższego-Nowogrodu 14-go maja przywieziono na parostatku „Drużyna” słonie podarowane Najjaśniejszemu Cesarzowi przez emira bucharskiego. Słonie te są bardzo rosłe; każdy z nich waży po 500 pudów.

* (Tygrysy). *Gaz. djecez. Irkuc.* donosi, że kolonje ruskie nad rzeką Usuri ponoszą wielkie szkody od tygrysów, szczególniej w Chabarówce i okolicznych wioskach.

Austrja.

* (Sprawy galicyjskie). *Wiedeń, 31 maja.* Galicyjscy mężowie zaufania wyjechali wczoraj z Wiednia, i jak głoszą sfery zbliżone z nimi, są oni zadowoleni i dali przyrzeczenie spółdziałania w sprawie pojednania na podstawie warunków umówionych podczas konferencij z prezesem ministrów. O ile można było dowiedzieć się dotąd o tych warunkach, panowie ci mogą mieć ze wszech miar powód do zadowolenia. Zawieźli oni z sobą bardzo rozległe przyrzeczenia ze strony ministerstwa. Doniosłość zaś tych przyrzeczeń podnosi jeszcze ta okoliczność, że ze względu na ich treść, będą one mogły uzyskać z łatwością zatwierdzenie ze strony rady państwa, t. j. ze strony niemców. O ile wnosić można z warunków pojednania, ogłoszonych przez gazety tutejsze w wersjach dość jednozgodnych, już w pierwszym punkcie takowych upatrywać można znaczne ustępstwo na korzyść autonomji kraju, która atoli z drugiej strony nie natrafi zapewne na wielki opór w radzie państwa. Punkt ten nadaje krajowi Galicji osobnego ministra bez wydziału, z prawem zasiadania i głosowania w radzie ministerjalnej we wszystkich sprawach dotyczących tego kraju. Daleko większą doniosłość ma naturalnie dla Galicji „zupełna i nieograniczona autonomja w przedmiocie szkół,” przewidziana w drugim punkcie warunków. Pod tym względem rada państwa okazała wprawdzie znaczny opór w roku 1867, przy pierwszej rewizji konstytucji, i później także przy innych wydarzeniach. Lecz zarówno doświadczenie nabyte dotąd, jak i nowe wybory, powinnyby zmienić w mierze dostatecznej ducha rady państwa w tym względzie. Dalsze punkta warunków pojednania przyrzekają Galicji znaczne skrócenie instancij sądowych przez zaprowadzenie osobnego senatu we Lwowie; oprócz tego izby handlowe i przemysłowe włączone zostaną do kompetencji kraju; ważne przedmioty prawodawstwa policyjnego i karnego, prawodawstwo co do głównych zasad władz sądowych i administracyjnych, przyłączenie dóbr rządowych do funduszów krajowych, wyznaczenie pewnej kwoty z dochodów państwa na cele szkolne i administracyjne—takie są mniej więcej ustępstwa przyrzeczone Galicji. Mają one dostateczną doniosłość, usprawiedliwiającą zadowolenie wracających do domów mężów zaufania z Gali-

cji; zdaje się nie ulegać wątpliwości, że sejm galicyjski, ze względu na proponowane mu korzyści, zrzecze się dalej sięgających żądań objętych rezolucją z roku 1868. Ustępstwa te, czyniąc zadosyć większej części dotychczasowych życzeń polaków galicyjskich, nie mieszczą w sobie zarazem nic takiego, co mogłoby spowodować niezatwierdzenie ich z niezbędnego i dobrze zrozumianego względu na jedność państwa. Pod tym względem hr. Potocki dał poznać galicyjskim mężom zaufania swe przekonania w charakterze ministra austrjackiego i nie oddalił się w żadnym punkcie od idei jedności państwa. Rząd krajowy, figurujący pomiędzy ustępstwami, będzie odpowiedzialny przed radą państwa; jedność parlamentarna zastrzeżoną zostaje ściśle w żądaniu co do posyłania reprezentantów do rady państwa, z zagrożeniem w przeciwnym razie rozpisania wyborów bezpośrednich; pod względem zaś kredytu, ceł i finansów, nie nadaje się Galicji żadnego stanowiska odrębnego. Sejm galicyjski, w ostatniej zaś instancji rada państwa, będą miały przedłożone sobie punkta pojednania do zatwierdzenia takowych. Okaże się przy tem, czy umiarkowana polityka hr. Potockiego posłuży jego ziomkom za wzór, czyli też ci ostatni uważać będą te ustępstwa jedynie jako zaliczkę dla ich fantasmagorji. (*Nordd. A. Z.*)

* (Przeniesienie rezydencji dworu). *Wiedeń, 4 czerwca.* Cesarz, cesarzowa i arcyksiężna Marja-Walerja wyjechali dziś z rana z Schönbrunn do Ischl. (*Wien. Abp.*)

* (Reforma wyborcza.—Szlachta morawska.) Z Wiednia donoszą, że ministerstwo zamierza złożyć we wszystkich sejmach, z wyjątkiem galicyjskiego, projekt w przedmiocie reformy wyborczej. Nie wiadomo jeszcze, czy od sejmów żądana będzie jedynie opinja, czy też wezwane one zostaną do dania uchwały stanowczej. Samemu tylko sejmowi galicyjskiemu nie zostanie zakomunikowany ten projekt, a to z powodu, że z galicyjskiemi mężami zaufania porozumiano się osobno co do sposobu posyłania reprezentantów do rady państwa.—*Bohemia* donosi, że część szlachty morawskiej odpadła od znanej deklaracji czeskiej. Wiadomo, że dziennik *Morawa* przemawiał już poprzednio za tem, ażeby morawczycy pojmowali deklarację w duchu pomyślnym dla pojednania. Przyszłość okaże, w jaki sposób złagodzoną zostanie ta różnica w zdaniach pomiędzy stronnictwem narodowem morawskiem i czeskiem. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wypadki w Zagrzebiu). Studenci aresztowani w Zagrzebiu 23-go maja przy obchodzie uroczystości Jellaczyca, zostali następnego dnia wypuszczeni na wolność, lecz ochota do demonstacij anti-madjarskich i przeciw rządowi peszteńskiemu nie ustała jeszcze. Studenci wydziału prawnego nie uczęszczają jeszcze dotąd na prelekcje, pomimo iż rząd krajowy dał im przyrzeczenie, że uzyskają oni zadosyćuczynienie za nadużycia, których organa czuwające nad bezpieczeństwem publicznem dopuściły się względem studentów aresztowanych, i pomimo oświadczenia złożonego przez wszystkich profesorów, że podadzą się do dymisji, jeżeli żądana satysfakcja zostanie odmówioną. Bardzo atoli być może, iż tak profesorowie jak i studenci odstąpią od swego żędania, jak skoro rząd da do poznania, że zamknie kursa tutejsze. Na sejmie mają być postawione interpelacje w przedmiocie wzbronienia obchodu uroczystości Jellaczyca, przyczem rozprawy będą zapewne wielce ożywione. Wukotinowicz, jeden z członków nowego stronnictwa tak zwanego „autonomistycznego", zainterpeluje rząd w przedmiocie środków przedsięwziętych przez ten ostatni, oraz co do brutalskiego obchodzenia się policji z aresztowanymi i nakoniec co do powodów, które skłoniły do wzbronienia obchodu uroczystości Jellaczyca. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sprawy chorwackie). Dzienniki czeskie donoszą, że chorwacki ban, baron Rauch znajduje się w Wiedniu. Być bardzo może, iż zmuszony on będzie podać się do dymisji. Chorwacja jest mocno wzburzona. Do tychże dzienników donoszą z Zagrzebia, pod 27 maja: „Pogłoski o dymisji radcy nadwornego Złatarewicza i innych zmianach w zarządzie chorwackim, nie potwierdzają się. Dyrekcja akademji prawnej oznajmiła, że rząd polecił wyprowadzić ścisłe śledztwo z powodu zażaleń studentów tej akademji, jak również co do niewłaściwego obchodzenia się z osobami aresztowanemi podczas ostatnich wypadków w Zagrzebiu. W skutku tego oznajmienia, studenci znów zaczęli uczęszczać na lekcje".

* (Sprawy dalmackie). Listy z Raguzy z dnia 26 maja donoszą, że na wniosek władz Dalmacji zmniejszono o trzy części eskadrę floty, przeznaczoną do strzeżenia wybrzeży. Sądzą, że obecnie nie ma żadnej obawy o powstanie. Położenie zatem polepszyło się; zajmują się teraz wyszukaniem dla kraju jenerał-gubernatora, gdyż wszyscy, którym posadę tę oddawano, odmówili jej przyjęcia. Feldmarszałek porucznik baron Rodich, wezwany został do stolicy przez cesarza, który spodziewa się nakłonić go do przyjęcia tej nominacji. (*La Patr.*)

* (Wiadomości z Wiednia). Wiedeński korespondent dziennika *Narod. Listy* stanowczo zaprzecza pogłoskom o memorjale podanym niby przez dra Riegera cesarzowi Napoleonowi i niedorzecznym wyjaśnieniom zamieszczonym w *Mährischer Correspondent.* Tenże korespondent pisze: „Niektóre gazety powiadają, jakoby Palacki naradzał się w Wiedniu z hr. Potockim o rozwiązaniu sejmu czeskiego i tym podobnych rzeczach. Dr. Palacki bierze udział w pracach akademji nauk i ubolewa że przybył do Wiednia, jeżeli to daje powód do przypuszczania, iż może zajmować się polityką wspólnie z terazniejszymi administratorami wiedeńskimi. O zwrocie w przeciwną stronę, dowiedział się dopiero podczas podróży swej do Wiednia".

* (Pogranicze wojskowe). *Zatocznik,* pismo chorwackie wychodzące w Osieku (Sisseck), w pograniczu wojskowem, donosi w swym numerze z 23-go maja, że jenerał Weber, komendant Peterwardeinu, dał kompanjom znajdującym się pod jego juryzdykcją rozkaz, ażeby ludność tych kompanij złożyła broń w właściwych dépots. Rozkaz ten wywołał żywe protestacje ze strony kompanij. Pismo pomienione dodaje: „Spodziewamy się, że ci, którzy przelewali krew za dynastję austrjacką, pozostaną wiernymi swej przeszłości i zdobędą się na takież ofiary dla uchronienia swego honoru". (*Journal de St. Peters.*)

* (Odmówienie przyjęcia deputacji). Gazety czeskie podają wiadomość z Wiednia, że przybyła tam deputacja z pogranicza wojskowego, która chciała podać cesarzowi petycję przeciw przyłączeniu tego pogranicza do Węgier; deputacja ta atoli nie została dopuszczoną do cesarza.

* (Czytelnia akademicka). Dnia 26 maja odbyło się w Pradze zgromadzenie ogólne towarzystwa czytelni akademickiej. Ze sprawozdania odczytanego przez sekretarza towarzystwa okazuje się między innemi, że towarzystwo rozwija coraz bardziej swoją działalność, przyczem ma stale na względzie wzajemność słowiańską. Wybrało ono na swych członków honorowych W. A. Maciejowskiego, M. P. Pogodina, Dra Fr. Raczki i p. Arnolda. W roku zaszłym towarzystwo otrzymywało następującą ilość gazet: 13 czeskich, 6 ruskich, 2 polskie, 3 słowackie, 1 serbską, 1 słoweńską, 1 bulgarską, 17 niemieckich, 3 francuzkie i 1 angielską.

Francja.

* (Nota do kurji rzymskiej). *Allg. Augs. Z.* podaje wiadomość o nocie, wystósowanej obecnie przez rząd francuzki do kurji rzymskiej. Wiadomo, że na przełożenia objęte w memorandum hr. Daru przeciw złożeniu na soborze szematu o prymasostwie i o nieomylności papieża, kurja rzymska odpowiedziała w ten sposób, że szemat pomieniony złożony został niezwłocznie na soborze. Nowa nota francuzka, którą p. de Banneville ma, jak zapewniają, odczytać kardynałowi Antonellemu, stanowiłaby ostrą replikę na to postępowanie rządu rzymskiego. Podług „Listów rzymskich" w ostatniej *Allg. Augs. Z.,* treść tej noty ma być następująca: „Francja zrzeka się wszelkiego dalszego mięszania się do spraw rzymskich i poprzestawać będzie odtąd na zaznaczaniu decyzij papieża i soboru. Jako zaprzyjaźnione mocarstwo katolickie, rząd zadosyćuczynił swej powinności i usiłował odwrócić dwór rzymski ze zgubnej drogi, na jaką on wszedł. Zdaje się, że kurja postanowiła zgubić siebie; Francja zachowywać się będzie przy tem jako spokojny widz, lecz przyjmuje sytuację zmienioną na skutek wypowiedzenia wojny przez dwór rzymski. W dniu definicji, konkordat utraci moc obowiązującą i ustanie stosunek dotychczasowy pomiędzy państwem i kościołem. Państwo odłączy się od kościoła i wojska francuzkie opuszczą państwo kościelne." Ton podobny byłby tak ostry i kroki zagrożone względem dworu rzymskiego, jako to wypowiedzenie konkordatu i wycofanie wojsk francuzkich, miałyby tak wielką doniosłość, że nie ubliżając prawdomówności korespondenta gazety pomienionej pod innemi względami, wątpić można o autentyczności noty wyż przytoczonej. (*Nordd. A. Z.*)

* (Polityka pokojowa). Do *Köln. Ztng* piszą z Paryża, że polityka pokojowa, której trzymają się inne mocarstwa europejskie, znajduje poparcie ze strony nowego ministra francuzkiego spraw zagranicznych, księcia de Grammont, który wróciwszy obecnie z Wiednia, objął swe obowiązki. Podług korespondencji zamieszczonej w *Köln. Ztng,* książę miał oświadczyć się niedawno w następujący sposób: „W roku 1866, po bitwie pod Sadową, byłby on spoglądał chętnie, przyznaje on to, na czynną postawę Francji względem rozwoju spraw niemieckich. Odtąd atoli sytuacja zmieniła się tak bardzo i stała się jednocześnie tak regularną, że o podobnem wystąpieniu awanturniczem nie można myśleć, zwłaszcza, że był on zawsze wrogiem stanowczym wszelkiej donkiszoterji politycznej. Oprócz tego, wie on, że jest członkiem gabinetu parlamentarnego. Jego polityka zagraniczna nie może przeto być niczem innem, jak tylko wypływem idei obmyślanych wspólnie z jego kolegami odpowiedzialnemi z ministerstwa, które nie mogą być bardziej pokojowemi, jak są w rzeczy samej". (*Nordd. A. Z.*)

* (Gabinet Ollivier). Środek lewicy przestał ostatecznie dąsać się na ministerstwo Olliviera, i sądząc z tego co zaszło na ostatniem zgromadzeniu tego ważnego odcienia w ciele prawodawczem, uważać można, że stosunki jego z ministerstwem stanęły nieomal prawie na tej samej stopie, na jakiej stały przed usunięciem się pp. Buffet-Daru. Obydwaj ci dawni ministrowie pokładają zupełne zaufanie w p. Emilu Ollivier, i wzywają swoich przyjaciół do naśladowania ich przykładu. P. Daru mianowicie wystąpił w gorącej obronie naczelnika gabinetu i przyrzekł mu swoje poparcie. Być zatem może, że los gabinetu z 15 maja nie zostanie wcale zakwestjonowany prawem o nominacji merów, pomimo opozycji, na jaką napotykać ma projekt rządowy. Rząd zgodzi się prawdopodobnie na poprawkę, jaka zapewne przedstawioną zostanie przez niektórych członków środka lewicy, a która zasadzać się będzie na pozostawieniu rządowi wyboru merów, zobowiązując go do postawienia tego wyboru na liście prezentacyjnej ustanowionej przez radę municypalną. W każdym razie pewną zdaje się być rzeczą, że ani ministerstwo ani środek lewicy niechcą nadać tej sprawie ważności kwestji gabinetowej. (*Nord.*)

* (Sprawa lewicy). Pomiędzy obydwoma odcieniami lewicy układy, jak się zdaje, zostały przerwane. W każdym razie podjęte one być mają na nowo dopiero po powrocie p. Juliusza Favre znajdującego się obecnie w Algierji. (*La Fr.*)

* (Zmiany dyplomatyczne). W ciele dyplomatycznem francuzkiem nastąpić mają następujące zmiany: Książę La Tour d'Auvergne uda się w charakterze ambasadora do Wiednia na miejsce księcia Grammont. Wice-hrabia de Lagueronnière mianowany być ma ambasadorem w Madrycie na miejsce p. Mercier de Lostende, który powołany zostanie do senatu. P. Prevost-Paradol mianowany zostanie posłem francuzkim w Waszyngtonie na miejsce p. Berthomy, który zastąpić ma p. de Lagueronnière w Brukselli. Drugi ruch dyplomatyczny, nieco więcej skomplikowany od powyższego, nastąpi nieco później. (*La Patr.*)

* (Eskadra pancerna). *La Patrie* z dnia 3 czerwca pisze: Niektóre dzienniki południowe donoszą, że w Tulonie robią wielkie przygotowania i że eskadra pancerna morza Śródziemnego otrzymała instrukcje, które dają do myślenia, że takowa uda się albo na wybrzeża marokańskie, albo też portugalskie. Według otrzymanych wprost z Tulonu listów prywatnych możemy zapewnić, że wiadomości te są mylne. Eskadra pancerna zostająca pod dowództwem wice-admirała Fourrichon, zaopatruje się w żywność, węgiel i potrzebne zapasy na kampanję letnią, którą odbywa corocznie o tym czasie dla instrukcji sztabu i załogi. Zwiedzi ona najprzód, jak mówią, porty algierskie.

Włochy.

* (Mowa kardynała Darboy). Wiadomo, że arcybiskup paryzki kardynał Darboy przemawiał na jednej z ostatnich kongregacij soboru. *Gazette de France* podaje obecnie następującą treść jego mowy: „Przyszła następnie kolej na arcybiskupa paryzkiego, monsignora Darboy. Gdy wszedł on na mównicę, znaczna liczba biskupów i kardynałów opiściła swoje miejsca i zbliżyła się do mówcy. Każdy oczekiwał z niecierpliwością jego wyrazów. Mowa jego była zadziwiająco logiczna; niepodobieństwem byłoby, powiedział jeden z biskupów wychodząc z soboru, mieć mowę bardziej metodyczną, logiczną i dokładną. Trudne było zadanie wykazania bezzasadności kwestji nieomylności, zwłaszcza że wiadomo, przez jakie wpływy i z czyjego rozkazu kwestja ta postawioną została na soborze: mówca wywiązał się z tego zadania bardzo zręcznie, tak, iż kardynał Capalti, któremu powierzone zostało pilnowanie porządku w soborze, nie ośmielił się

przerwać mu. Arcybiskup Darboy powstawał następnie na sam szemat i zwłaszcza na jego rozdział o nieomylności. Wykazał on, że kwestja ta została postawiona źle i w sposób dwuznaczny, i wezwał jej autorów do wytłomaczenia się. W kwestji tej nie ma wzmianki o biskupach, lecz jest tylko mowa o papieżu; tymczasem zaś, dodał mgnor Darboy, nie chcecie nieomylności odrębnej; oświadczyliście nam nadto, że nawet wyraz „osobista“ nie podoba się wam. A więc potrzeba, ażebyśmy wiedzieli, czego mamy trzymać się; wytłomaczcie się: czyż biskupi, jako wyższe duchowieństwo katolickie, nie są niczem w definicjach wiary? Mgnor Darboy dotknął następnie kwestji stosowności, i jako człowiek znający dokładnie wiek tezniejszy i swój kraj, oświadczył ojcom soboru, że definicja ta każe mu przewidywać same tylko niebezpieczeństwa i nieszczęścia. — Korespondent dziennika *Gazette de France* dodaje do tego: Wychodząc z tego posiedzenia, wielu biskupów będących stronnikami nieomylności oświadczyło, że po wysłuchaniu takiej mowy, widocznem jest dla nich, że definicja spowoduje więcej złego niż dobrego, i że lepiej byłoby pozostawić tę kwestję w jej stanie dotyczasowym, niż narażać się na postawienie kościoła nad przepaścią. *(Jour. de St. Pet.)*

* (Budżet wydziału wojny). Włoska izba deputowanych przyjęła 3-go czerwca, znaczną większością 175 głosów przeciw 107, zaproponowane przez rząd znaczne oszczędności w budżecie wydziału wojny. Uchwała ta ma doniosłość pod dwoma względami, dowodzi bowiem najpierw, że ministerstwo Lanza ma w ogólności więcej stronników w izbie, niż dotąd przypuszczano, i powtóre, świadczy, że izba pochwala politykę pokojową ministerstwa. Zresztą izba zrozumiała bardzo dobrze, że na skutek propozycij ministra wojny, organizacja armji musi uledz znacznym zmianom, i dla tego to powodu, przed przystąpieniem do rozpraw szczegółowych nad tą propozycją, przyjęła rezolucję p. Corteza-Guarzoni, podług której zastrzega ona sobie włączyć do prawa niniejszego artykuł, wkładający na rząd obowiązek złożenia najpóźniej za rok projektu do prawa o reorganizacji armji. Jenerał La Marmora, będący stanowczym przeciwnikiem propozycji wyż wzmiankowanej, wystąpił także przeciw tej rezolucji. Oświadczył on, że byłoby to urojeniem żądać, ażeby w ciągu jednego roku nakreślony został projekt reorganizacji armji. Nieustanne zmiany w instytucjach kraju oddziaływają szkodliwie na jego dobrobyt. Na to odpowiedział p. Crispi, zarzucając z goryczą jenerałowi La Marmora, iż nie ma prawa odmawiania izbie kompetencji co do reorganizacji armji, albowiem dokonana przez niego samego reorganizacja wojsk nie wytrzymała próby na placu wojny. Na posiedzeniu izby deputowanych z 31-go maja, sprawozdawca jenerał Bertole-Viale zabrał głos dla ostrzeżenia komisji, ażeby nie podkopała organizacji armji. Minister Govone oświadczył, że należy zastrzedz decyzję w przedmiocie szkoły wojskowej w Neapolu, co do utrzymania nadal lub zniesienia której toczyły się długie rozprawy, oraz że pomimo zmniejszenia liczby karabinjerów, rząd sądzi, iż może poręczyć za bezpieczeństwo publiczne. *(Nordd. A. Z.)*

Hiszpanja.

* (Powstanie na wyspie Kubie). Podług *Ind. belge*, rząd hiszpański otrzymał od gubernatora wyspy Kuby, jenerała Rodas, depeszę, donoszącą, że przewódcy powstania tamecznego oświadczyli się z gotowością poddania się, pod warunkiem, że rząd zgodzi się na zaszczytną dla nich kapitulację, główne warunki której oni podali. Ministerstwo miało przyjąć w zasadzie tę propozycję i udzielić jenerałowi Rodas stosowne instrukcje dla zawarcia kapitulacji. *(Nordd. A. Z.)*

Portugalja.

* (Nowy gabinet). Dzienniki portugalskie ubolewają dziś nad zamachem stanu marszałka Saldanhy. „Nic się nie zmieniło”, powiada z goryczą *Journal de Comercio*, „w niemoralnym systemie rządów krajowych. Niema tych samych ludzi, ale pozostały te same nadużycia”. *(La Fr.)*

Turcja.

* (Koncentracja wojsk). *Correspond. du Nord-Est* donosi z Konstantynopola, że Porta rozesłała do mocarstw notę z objaśnieniami co do koncentracji wojsk tureckich w obozie pod Szumlą, zawiadamiając je, że ma zamiar powiększyć jeszcze liczbę swoich wojsk, gdyż położenie Rumunji nabawia ją niespokojności. Rząd otomański uprzedza równocześnie mocarstwa, że środki te przedsięwzięte zostały przez niego za zgodą rządu rumuńskiego, z którym Porta znajduje się obecnie w jak najlepszem porozumieniu. *(La Fr.)*

* (Rozbójnicy.) Wiadomości z Turcji o rozbojach na granicy turecko-greckiej są wielce niepomyślne. Miasta Arta, Prevesa, Armyro, Domona i Volo, oraz inne bardziej wysunięte punkta pograniczne, niepokojone są nieustannie, jak piszą do *Allg. Augs. Z.*, przez liczne bandy, złożone po większej części z albańczyków. Uorganizowany niedawno przez Abdi-paszę oddział straży pogranicznej składa się także z albańczyków, którzy obwiniani są o zmowę z rozbójnikami. Powiadają, że reszcie bandy, która brała udział w morderstwie pod Maratonem, w tej liczbie i przewódcy bandytów Arvanitaki'emu, powiodło się schronić na łodzi na Kandję i ukryć się tam w jaskiniach góry Idy. *(Nordd. A. Z.)*

Danja.

* (Nowe ministerstwo). Prasa duńska okazuje w ogóle zadowolenie z nowego ministerstwa. Niektóre pisma, jak *Aaarhuser Amsztg*, organ przyjaciół włościan, i pismo kopenhageńskie *Conservative*, wynurzają ubolewanie z powodu wejścia p. Hall'a do gabinetu, obawiają się one bowiem wywołania wspomnień o konstytucji listopadowej, o konferencji londyńskiej i o utracie księztw. Tymczasem zwrócić należy uwagę na tę okoliczność, że stanowisko p. Hall'a, jako ministra wyznań, jest obecnie całkiem inne, niż w roku 1863, gdy był on prezesem gabinetu i ministrem spraw zagranicznych. *(Nordd. A. Z.)*

Anglja.

* (Fenjeni.) Jenerał-gubernator Kanady, sir John Young, donosi, że spokojność została przywróconą na granicy i że fenjeni, którzy brali udział w najściach, bądź udali się z Malone do swych domów pieszo i żebrząc po drodze, bądź też odwiezieni zostali razem z transportami bydła. W Frelingsbury trzech fenjenów poległo i dziesięciu odniosło rany, nad rzeką zaś Tront straty ich były prawie takież same, lecz nadto pozbawieni oni zostali wszystkich swoich zapasów. *(Nordd. A. Z.)*

Afryka.

* (Projekt podróży wice-króla Egiptu). Do *Karlsruh. Ztng* piszą z Wiednia, że wice-król Egiptu uprasza w Konstantynopolu o pozwolenie odwiedzenia tam sułtana w lipcu r. b., dla złożenia mu osobiście zapewnień o swej przychylności. Pismo pomienione powiada, że wice-król przedsięwziął ten krok z porady Francji, która życzy sobie, ażeby wice-król przypieczętował aktem zewnętrznym przywrócenie dobrych stosunków z sułtanem. *(Nordd. A. Z.)*

* (Podróż wice-króla Egiptu). Na zapytanie Izmaela-paszy wystosowane do dworów paryzkiego i wiedeńskiego, czy liczyć może na uprzejme przyjęcie, w razie złożenia przez niego wizyty monarchom francuzkiemu i austrjackiemu, miano mu odpowiedzieć, że zostanie dobrze przyjęty, jeżeli przed udaniem się w podróż do Wiednia i Paryża, załatwi stanowczo swoje stosunki z sułtanem swoim zwierzchnikiem. Należy jednak dodać, że wiadomość ta pochodzi z Konstantynopola, co stawia w powątpiewaniu jej wiarogodność. *(La Fr.)*

Wyciąg ze sprawozdania kontroli państwa za rok 1868.

(Artykuł wzięty z *Gońca Urzęd.*)

Podług Najwyżej zatwierdzonych 22 maja 1862 roku przepisów budżetowych, kontroler państwa obowiązany jest składać radzie państwa w czasie rozpatrywania przez nią budżetu na rok nastepny, sprawozdanie z wykonania budżetu za upłyniony ostatni perjod czasu.

Składając obecnie sprawozdanie za rok finansowy 1868, kontroler państwa, przed wykazaniem rezultatów wykonania budżetu tegoż roku, widzi potrzebę wyjaśnić w krótkości znaczenie składowych części sprawozdania i wskazać uzupełnienia, jakie mogły być tu zrobione dla większej dokładności i jasności od sprawozdań z lat poprzednich. Niniejsze sprawozdanie, podobnież jak poprzednie, składa się z trzech części, odpowiednich głównym działom budżetu państwa: 1) sprawozdanie z wykonania budżetu dochodów; 2) Sprawozdanie z wykonania budżetu wydatków, i 3) Ogólne (bilansowe) zebranie budżetu 1868 roku.

Pierwsze dwie części obejmują w sobie szczegółowe obliczenie dochodów budżetowych, jakie rzeczywiście wpłynęły na rachunek tegoż budżetu, tak co do początkowych jako też nadzwyczajnych asygnowań.

Część trzecia, wykazująca ilości dochodów wpłynionych w ciągu perjodu finansowego i poczynionych wydatków, wyświeca wzajemny ich stosunek (bilans). A przeto w zebraniu bilansowem wykazane są nietylko zwyczajne dochody stałe, ale i oddzielne fundusze, jakie użyte zostały na pokrycie obrotów perjodu finansowego. Tym sposobem zebranie bilansowe wyjaśnia rezultat wykonania budżetu pod względem deficytu, lub przeciwnie przewyżki dochodów nad wydatkami. Trzy te części, razem wzięte, stanowią obrachunek z wykonania budżetu 1868 r. Oprócz wyłożenia obrotów budżetowych w ścisłem znaczeniu tego wyrazu, sprawozdanie finansowe, stosownie do swego przeznaczenia, wskazać powinno ogólny stan funduszów kasy państwa, tak na pokrycie pozostałych z poprzedniego okresu czasu niewykonanych zobowiązań, jako też dla ułatwienia obrotów co do wykonania następnych budżetów. W tym celu potrzeba mieć na uwadze: 1) wszelkie będące w ciągu 1868 roku w dyspozycji kasy państwa fundusze, jakie wpłynęły z oddzielnych źródeł, oprócz zadeklarowanych w budżecie państwa; 2) sumy, jakie na rachunkach kasy państwa figurują jako należne od różnych władz i osób, i 3) pasiwa kasy państwa.

Potrzebne w tej mierze dane znajdują się w następujących do niniejszego sprawozdania dołączonych: *a)* wykazie kasy o stanie i ruchu funduszów w kasach i innych wydziałach kasowych; *b)* zebraniu zaległości i należności kasy państwa, pozostałych z lat poprzednich i powstałych w ciągu 1868 roku; i *c)* zebraniu długów kasy państwa, obliczonych do 1 stycznia 1869 roku. Wykaz kasowy potrzebny do wyjaśnienia ogólnego stanu funduszów jakie były w roku budżetowym w oddziałach kasy państwa, i do sprawdzenia z rachunkami kas, wykazanych w obrachunku finansowym dochodów i wydatków, składany był i przy poprzednich sprawozdaniach. Lecz w roku terazniejszym, dla wyjaśnienia wykazanych w kasowym bilansie funduszów, jakie wpłynęły do dyspozycji kasy państwa z oddzielnych źródeł, oprócz projektowanych w budżecie państwa dochodów, do tego bilansu dołącza się osobny wykaz stanu pożyczek krajowych, jakie istniały w okresie wykonania budżetu 1868 r., gdyż ruch funduszów, jakie wpłynęły z tych pożyczek, jest w ścisłym związku z wykonaniem budżetu i z sumą funduszów pozostałych do dyspozycji kasy państwa do czasu zamknięcia rachunków. Rezultata obrotu tych sum wyjaśnione są w dołączonem objaśnieniu zebrania bilansowego. Wykaz zaległości i należności kasy państwa dołączony był i do zeszłorocznego sprawozdania kontroli państwa, lecz, jak przekonywa dołączone do tego sprawozdania wyjaśnienie, wykaz ten nie mógł być wówczas sporządzony z wszelką dokładnością, gdyż takowy obejmował w sobie tylko zaległości i długi, jakie figurowały w rachunkach kasowych; a długi powstałe w operacjach gospodarczych różnych władz, i niewniesione do rachunków kasowych, nie mogły być włączone do tego wykazu dla braku wiadomości.

Obecnie kontrola państwa wyjaśniła i tę kategorję długów i wykazała ją oddzielnie w dołączonym wykazie, który tym sposobem zupełnie odpowiada teraz swemu przeznaczeniu, służy bowiem wskazaniem wszystkich dłużników skarbu. Sądząc wszakże, że dla zupełnego wyjaśnienia należności kasy państwa niedostatecznem jest wskazanie dłużników skarbu, i że potrzeba wykazać i stan bierny samej kasy państwa, kontrola państwa po raz pierwszy dołączyła do swego sprawozdania wykaz długów kasy państwa, ułożony w porządku chronologicznym, z wymienieniem czasu zawartych pożyczek, przeznaczenia ich, wartości ich realizacji i ilości opłaconych od nich procentów i umorzenia. Wykaz ten służyć może nietylko dla ocenienia ciążących na kasie państwa obowiązków, ale i dla sprawdzenia wykazanych w niniejszem sprawozdaniu wypłat procentów i umorzenia od pożyczek krajowych. Prócz tego, z powodu wydanych w latach 1867 i 1868 rozporządzenia względem obrócenia niektórych osobnych funduszów wyłącznie na wydatki budowy kolei żelaznych, bez obrócenia tych specjalnych funduszów na ogólne potrzeby państwa, dołączony jest do niniejszego sprawozdania osobny rachunek sum, z których pochodzi oddzielny fundusz kolei żelaznych, ze wskazaniem poczynionych z niego w ciągu 1868 roku wydatków tak na budowę kolei rządowych, jako też na wsparcia kompanij kolei prywatnych, i stanu tego funduszu do stycznia 1869 roku. Wnioski z tego rachunku zamieszczone są w dołączonym objaśnieniu, w oddziale wydatków z funduszu kolei żelaznych.

Z powyżej przytoczonych okoliczności okazuje się, że chociaż niniejsze sprawozdanie sporządzone jest podług dawnego planu, jednakże kontrola państwa miała możność uzupełnić je i rozwinąć niektóremi nowemi wnioskami i danemi, które, oprócz objętych wnich wiadomości co do wykonania budżetu 1868 roku, z większą dokładnością określają o-

gólny stan funduszów kasy państwa. Takie rozwi-
nięcie sprawozdania, podług opinji kontroli pań-
stwa, było niezbędne tak z istoty rzeczy i przznacze-
nia sprawozdania finansowego, jako też dla tego, że
wnioski z złożonego radzie pąństwa sprawozdania
kontroli państwa mogą służyć, jak przekonało do-
świadczenie przeszłoroczne, jako dane dla rozrzą-
dzenia remanentów budżetowych i użycia ich na
pokrycie pewnej części wydatków kasy państwa w
roku następnym. Tak przy łącznem rozpatrzeniu
budżetu na rok 1869 z ostatniem sprawozdaniem
kontroli państwa, rada państwa zgodnie z najwy-
żej zatwierdzonem 25 grudnia 1868 roku postano-
wieniem oddzielnego komitetu, uznała możność u-
życia z wykazanych w sprawozdaniu kontroli pań-
stwa remanentów z r. 1867, przeszło 20,000,000 rs.
na pokrycie nadzwyczajnych wydatków w roku
1868, a 4,487,900 rs. na pokrycie deficytu budżetu
1869 r.

Co się tycze materjałów jakie służyły do sporzą-
dzenia niniejszego sprawozdania, kontroler państwa
może wskazać większą ich ilość w porównaniu ze
sprawozdaniami z poprzednich dwóch lat, w któ-
rych z powodn późnego nadesłania wiadomości z
odległych części Syberji, z jenerał-gubernatorstwa
turkiestańskiego i innych miejscowości, obroty ich
mogły być wykazane tylko w rozmiarze budżeto-
wego wyznaczenia. Obecnie zaś, z wyjątkiem tylko
kraju Amurskiego, obroty wszystkich części Cesar-
stwa wykazane są w sprawozdaniu podług rzeczy-
wistego wykonania. Prócz tego, skutkiem wprowa-
dzenia od r. 1868 w kraju Zakaukazkim istniejące-
go w Cesarstwie porządku budżetowego, kasowe-
go i rewizyjnego, obroty tego kraju, które dotąd
wykazywane były w sprawozdaniach także w cy-
frze wyznaczenia budżetowego, wyłożone są po raz
pierwszy w niniejszem sprawozdaniu podług rze-
czywistego ich wykonania; przyczem w oddziale o
wykonaniu budżetu wydatków, przytoczone są re-
wizyjne dane o wpływie tego środka rządowego na
finansowe zasoby Cesarstwa. *(d. n.)*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 26 Maja (7 Czerwca).

K a l e n d a r z.

We środę 27 maja (8 czerwca), — śśw. Maksyma i Medarda bisk. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 42; zach. o godz. 8 min. 15.

We czwartek 28 maja (9 czerwca), — śśw. Prima i Felicjana męcz. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 42; zach. o godz. 8 min. 16.

S t a n p o g o d y.

Dziś z rana ciepła + 11,°0 R.

W c z o r a j.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Barometr w milimetrach	760.2	761.3
Termometr Reaumura	+11.0	+15.°9
Stan nieba	pogodny.	pogodny

Największe ciepło + 17,°1 R. Najmniejsze ciepło + 9,°5 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 6.

W i d o w i s k a.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We czwartek, — *w teatrze wielkim:* **Kady; Divertissement**; w piątek, — *w teatrze rozmaitości:* komedje 1-szy raz, **Miłość i dyplomacja, Przysięga Horacego**; w sobotę,—*w teatrze wielkim:* opera **Halka.** —*w teatrze rozmaitości:* komedje **Miłość i dyplomacja, Kartka wycięta**; w niedzielę,—*w teatrze wielkim:* bałet **Flick i Flock,** *w teatrze rozmaitości:* komedje **Miłość i dyplomacja, Czuła struna.**

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, opera w 4-ch aktach (akt 1-szy w dwóch obrazach), **Bal maskowy.**— Osoby: Hrabia Riccardo— p. *Filleborn*; Renato, jego sekretarz—p. *Köhler*; Amelja, żona Renata— pani *Dowiakowska*; Ulryka, wróżka—panna *Stankiewicz*; Oskar, paź hrabiego—panna *Kwiecińska*; Silvano, marynarz—p. *Suszyński*; Samuel — pan *Prohazka*; Tom — pan *Borkowski*; Sędzia — p. *Zabierzowski*; Paź Amelji — panna *Br. Rybicka.*—W akcie 4-ym **Tańce.**— *Jutro*, we środę, komedje **Wdowa niepocieszona, Trefniś.**— *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedje **Wdowa niepocieszona, Ulicznik warszawski**, było osób 273.—*Onegdaj*, w niedzielę, dawano balet **Tancerze europejscy w Chinach** i **Wesele w Ojcowie**, było osób 745. — *W sobotę*, dawano operę **Bal maskowy**, było osób 336.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Onegdaj*, w niedzielę, dawano komedje **Wdowa niepocieszona, Kartka wycięta**, było osób 328. — *W sobotę*, dawano komedje **Partja pikiety, Wdowa niepocieszona**, było osób 196.

DOLINA SZWAJCARSKA.— *Dziś i codziennie*, **Kon-**
cert pod dyrekcją Józefa *Straussa*, z własną orkiestrą z
Wiednia.—*Jutro*, we środę: — I. Uwertura „Die Felsen-
mühle", Reissigera; La colombe (międzyakt), Gounoda;
Helena-walc, Józefa Straussa; Finał z op. „Łucja z Lamer-
mooru", Donizettego. — II. Uwertura z op. „Raymond",
Thomasa; Wildfeuer-polka franc., Jana Straussa; Diverti-
sement, Souppego; Reverie, Vieuxtempsa.— III. Uwertura
z op. „Stradella", Flotowa; Illustrationen-walc, Jana Straus-
sa; Arioso z op. „Gwiazda północna", Meyerbeera; Lock-
polka franc., Józefa Straussa.— Początek o godz. 6-ej. —
Cena wejścia kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 2550. —
Onegdaj, było osób 1100. — *W sobotę*, było osób 380.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W ELRORADO (przy ulicy Długiej N. 586*b*.). —*Dziś*
i codziennie, **przedstawienia towarzystwa komicznych**
paryzkich śpiewaków. — Cena miejsc: Numerowane w
pierwszych rzędach kop. 50 i kop. 5 na ubogich; w dal-
szych rzędach kop. 30 i k. 5 na ubogich; wejście do ogro-
du kop. 20.—Początek orkiestry o godzinie 7-ej, przedsta-
wienia o 8-ej. —*Wczoraj*, było osób 1040. — *Onegdaj*,
było osób 382.— *W sobotę*, było osób 822.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). —*Dziś i codziennie*, **przedstawienia śpiewaków niemieckich i artystów dramatycznych** pod dyrekcją pani Leopoldyny von Lukatsy.—Cena miejsc: 1-sze miejsce kop. 45 i kop, 5 na ubogich, 2-gie miejsce kop. 30 i kop. 5 na ubogich, 3-cie miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. —Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 963. — *Onegdaj*, było osób 200.— *W sobotę*, było osób 298.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej i od Zielonego placu) *Dziś i codziennie*, **przedstawienia humorystyczno-wokalne z tańcami i śpiewami**, pod zarządem Jana Russanowskiego.—Początek o godzinie 8-ej wieczorem.— *Wczoraj*, było osób 458.— *W sobotę*, było osób 119.

ALHAMBRA dawniej ORFEUM (przy ulicy Miodowej,
w domu Lessera).—*Dziś i codziennie*, **artyści dramaty-**
czni pod dyrekcją Feliksa Stobińskiego dawać będą **przed-**
stawienia humorystyczne z tańcami i śpiewami w ję-
zyku polskim. — Cena miejsc: 1-e miejsca kop. 30 i kop.
5 na ubogich, drugie miejsce kop. 20: wejście do ogrodu
kop. 10.—Początek o godzinie wpół do 8-ej wieczorem.—
Wczoraj, było osób 466.

W OGRODZIE „FIGARO" (przy ulicy Nowy-Świat w domu Koopego N. 39). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia artystów dramatycznych** pod dyrekcją Henr. Modzelewskiego, dyrektora teatrów prowincjonalnych.—Cena miejsc: miejsce numerowane w pierwszych 2-ch rzędach kop. 50 i k. 5 na ubogich, w następnych rzędach kop. 30 i kop. 5 na ubogich; pierwsze miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10.—Początek o godzinie 8-ej wieczorem.— *Wczoraj*, było osób 336.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi,—*codziennie* jest otwarty).— *W każdą niedzielę i święto*, **orkiestra** w pełnym komplecie grać będzie. — Początek o godzinie 4-ej po południu. — Cena wejścia od osoby kop. 15.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnanci:
Cymermann, z Kalisza; *Glebow*, z Częstochowy; je-
nerał-majorowie: baron *Raden*, z Krakowa; *Chlebni-*
kow i baron *Medem*, z Kielc; *Wiggorst*, z Nowogie-
orgiewska; *Kochanow*, z Petrokowa; tajny radca
Daspek Diu-Kruaze, z Tyflisu; rzeczywiści radcowie
stanu: *Kisielew*, z Petersburga; *Muchanow*, z Tarcho-
mina; *Bartolomej*, z Opatowa; kamerjunkier hrabia
Plater, z Wilna; — wyjechali: jenerał-major *Fomin*,
do Lublina; rzeczywiści radcowie stanu: *Muchanow*,
do Tarchomina; *Fitinhof*, do Petersburga.

*W dniu 25 (6) bież. mies. i roku, chorych w 8-u cywil-
nych szpitalach: przybyło 21, wyzdrowiało 17, umarło 3, po-
zostało 1517 (mężczyzn 717, kobiet 800), z nich w szpi-
talu starozakonnych mężczyzn 144, kobiet 139.

*Dnia 25 (6) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrze-*
ścjan: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:*
płci męzkiej 5, płci żeńskiej 5, razem 27; — **zawarło**
śluby małżeńskie: par: *chrześcjan* 8; *starozakon-*
nych 4; **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 7, płci
żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeń-
skiej 2, razem 20.

KURSA TELEGRAFICZNE

A j e n t u r y R u d o l f a O k r ę t

Petersburg, d. 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	29 9/16 1/2
„ Amsterdam „	146 3/4
„ Hamburg „	26 1/2
„ Paryż	310
5% Bilety Bankowe 1-m	90 1/2
5% „ „ 2-m	90 1/8
5% „ „ 3-m	91 3/8
5% Pożyczka Premjowa wewnętrzna z r. 1864	150 1/4
5% „ „ z r. 1866	147 1/4
5% „ Rus. Ang. z r. 1870	108 1/4
5% Listy Zastawne Ruskie	—
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	148
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	114
„ „ „ Wiedeńskiej	70 1/2
Obligacje W-go Tow. dróg żelaznych	100
„ Terespolskiej	—
„ Nikołajewskiej	112 1/2
Imperjały	664
Dyskonto	6 1/4

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1870 r.

W e k s l e.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	119	40	119	10
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	181	50	180	75
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	16	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	97	5	—	—
Wiedeń	150 Zł. W A.	2 m.	98	77 1/2	—	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„	„ „	k. t.	100	17	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	99	33	99	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Zelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125			—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.			—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100.			73	50	72	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100			—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów.						
Obligi Skarbu za rs. 100.			—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.			—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę			—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.			—	—	—	—
„ „ bez kuponu			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100			93	18	92	85
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).			93	18	92	85
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *).			93	67	93	33
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.			—	—	100	50
Listy likwidacyjne za rs. 100*)			76	54	76	34
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100			—	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100			—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100			—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			90	75	90	25
Metaliki Lutowe za rs. 100			—	—	101	50
„ Sierpniowe za rs. 100			—	—	102	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100			151	50	—	—
„ „ z 1866 rs. 100			—	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji			112	75	112	—
M o n e t y.						
Pół-Imperjały Rosyjskie			—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne.			—	—	—	—
Pruskie bilety Kassowe			—	—	—	—
Bilety Bankowe Austrjackie.			—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 82 2/3.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 2 k. 27 7/9.
* „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 6 2/3.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. *3946. Польскій Банкъ.*

Францъ Коперскій жительствующій въ деревнѣ Длутовѣ, Ляскаго уѣзда, Петроковской губерніи, довелъ до свѣдѣнія Польскаго Банка, что находившіеся у него ликвидаціонные листы съ 10 текущими купонами 100 рублеваго достоинства, за № 85,567 кн. О. стр. 56 и за 125,878 кн. Я. стр. 59, неизвѣстно кѣмъ похищены, а потому листы эти должны считаться оспоренными.

Очемъ Польскій Банкъ объявляетъ симо во всеобщее свѣдѣніе.

Вице Предсѣдатель Банка,
Баумгартъ.
Правитель Канцеляріи,
Надворный Совѣтникъ, Макулецъ.

N. D. 4173. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa Kredytowego obciążyć mające pierwszą onych hypotekę. do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Bowentów, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 9.950
2. Dobra Jezierzany, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 19,640.
3. Dobra Okuniew, w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 102,980.
4. Dobra Kaleń, w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13.460.
5. Dobra Tuł, w Powiecie Radzymińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,950.
6. Dobra Xiężawola, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 10,590.
7. Dobra Węglewice, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 15,460.
8. Dobra Byszewo, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 34 780.
9. Dobra Łazy, w Powiecie Sochaczewskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 85,980.
10. Dobra Szczaki, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. **44,070.**
11. Dobra Miłonice i Wymysłów, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,800.
12. Dobra Wola Nowska, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,000.
13. Dobra Cudniki, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,000.
14. Dobra Chorki, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,000.
15. Dobra Wierzbno, w Powiecie Węgrowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 19,450.
16. Dobra Krubki, w Powiecie Nowo-Mińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 38,180.
17. Dobra Grodno, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,000.
18. Dobra Solki i Wale, w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 12,810.
19. Dobra Bodzanowo Wielkie, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 39,820.
20. Dobra Wojszyce, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 34,690
21. Dobra Czerwonka, w Powiecie Węgrowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,120.
22. Dobra Strzemerzna, w Powiecie Gostyńskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,900.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych przez stowarzyszonych, czynione być mogą, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa d. 23 Maja (4 Czerwca) 1870 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza, Słowikowski.

N. D. 3950. *Холмская Греко-Уніятская Епархіяльная Консисторія.*

Б. Профессоръ Варшавской Духовной Академіи, знаменитый Археологъ покойный Холмскій Прелатъ, Павелъ Шиманскій, завѣщалъ на благотворительную цѣль, свою богатую нумизматику, которая по по волѣ завѣщателя, будетъ продана въ г. Холмѣ; желающій покупить оную, списокъ и самую нумизматику, могутъ во всякое время пересмотрѣть въ Холмской Епархіяльной Консисторіи.

Г. Холмъ, Мая 7 дня 1870 года.

N. D. 4086. *Начальникъ Ново-Александрійскаго Уѣзда.*

Житель Гмины Камень Ново-Александрійскаго Уѣзда, дворянинъ Валеріянъ Бржозовскій, ходатайствуетъ о полученіи выходнаго паспорта въ Австрійскую Имперію, о чемъ объявляется, съ тѣмъ, чтобы лица имѣющія въ нему какія либо претензіи, обратились съ таковыми въ подлежащія судебныя мѣста въ четырехъ недѣльный срокъ.

Г. Ново-Александрія, 16 (28) Мая 1870 г.
1—3 Ротмистръ, (. . . . . .).

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 4170. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Siedleckiej.

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Józefa Nowosielskiego, wierzyciela sumy rs. 150, w dziale IV pod Nr. 3 na dobrach Kamionka Lacka B. w Okręgu Łosickim położonych zahypotekowanej.

2. Hila vel Chila Abramowicza Grünberg, właściciela nieruchomości Nr. 55 w Siedlcach i wierzyciela sum rs. 1,500 i rs. 450, na dobrach Zalesiu w Okręgu Żelechowskim, a rs. 1,065 na dobrach Bzów A. w Okręgu Siedleckim położonych, zabezpieczonych.

3. Władysława Marcinkowskiego, wierzyciela sum: jednej rs. 364 kop. 57 na dobrach Mingosy, a drugiej rsr. 172 kop. 53 na dobrach Polaki w Okręgu Siedleckim leżących, zahypotekowanych.

4. Karola Szczeblińskiego, współwłaściciela dóbr Zacisze w Okręgu Włodawskim położonych; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego i dokonania regulacji, termin pod prekluzją w mej kancelarji na dzień 23 Listopada (5 Grudnia) 1870 roku pod prekluzją naznaczam.

Siedlce d 16 (28) Maja 1870 r.
Adam Damięcki.

N. D. *4171. Pisarz Sądu Pokoju w Szadku.*

Po śmierci Stanisława Porębińskiego, właściciela sumy rsr. 900 na domu w osadzie Szadek lokowanej, pod Nr. 118 i 120; otworzył się spadek, regulacja którego, odbywać się będzie przedemną dnia 16 (28) Grudnia r. b., na który wzywam interesentów, aby się z dowodami pod prekluzją stawili.

Szadek d. 19 (31) Maja 1870 r.
Ługowski.

N. D. 4167. Prokuratorja w Królestwie Polskiem.

Podaje do wiadomości, iż po Celinie Olszewskiej wdowie we wsi Księtem, powiecie Lipnoskim zamieszkałej i tamże w d. 21 Lipca 1864 roku zmarłej pozostała suma rs. 168 kop. 11 w depozyt Banku Polskiego złożona.

Ponieważ dotąd nikt nie objawił do tego spadku praw swoich na mocy więc postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. wzywa niniejszym sukcesorów wyżej rzeczonej Celiny Olszewskiej aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia zgłosili się z swojemi prawami do tego spadku albowiem po upływie oznaczonego terminu wniesionem będzie przed Trybunał Cywilny w Płocku żądanie o zasądzenie takowego na rzecz Skarbu.

Płock d. 22 Paźdz: (3 Listopada) 1869 r.
Sadkowski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 4151. Trybunał Cywilny w Lublinie.

Na skutek żądania i z mocy art. 25 prawa hypotecznego podaje do publicznej wiadomości że w d. 9 (21) Września 1870 r. w tutejszej kancelarji hypotecznej przed pisarzem ziemiańskim odbędzie się pierwiastkowa regulacja hypoteki nieruchomości w mieście Lublinie przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 92 położonej, z domu murowanego składającej się dawniej do Seminarjum Dyecezji Lubelskiej należącego, a obecnie na Skarb przeszłego.

Wzywa więc wszelkich interesentów którzyby jakiekolwiek prawa do nieruchomości tej mieli, aby się w terminie oznaczonym osobiście lub przez pełnomocników szczególnie i urzędownie umocowanych zgłosili, i wnioski swoje z tytułami prawa ich udowadniającemi do protokułu pisarzowi kancelarji ziemiańskiej podali, a to pod skutkami prawem hypotecznem zastrzeżonemi.

Lublin d. 18 (30) Kwietnia 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Michelis.

N. D. *4128. Sąd Pokoju w Kaliszu.*

Z powodu wniesionego żądania o wywołanie do nowej regulacji hypoteki okręgowej.

1. Placu na Dubrcu Małym pod Kaliszem między własnościami Gruszczyńskich i Bogusławskich na którym wystawione są dwa domy jeden frontowy drugi tylny z drwalnikami Nr. 19 dawniej, a 12 teraz oznaczone.

2. Młyna wodnego o dwóch gankach i domu mieszkalnego dawniej Nr. 46 a obecnie 64 oznaczonego wraz z dwoma stodołami, stajnią oborą, owczarnią, spichrzem i wozownią wszystkich we wsi Cieni prawem własności, oraz gruntu ornego z łąkami ogółem mórg 73 miary nowopolskiej prawem wieczystej dzierżawy przez Michała Roszalna posiadanych.

Zawiadamia strony interesowane, iż takowa odbędzie się w kancelarji hypotecznej Sądu Pokoju d. 9 (21) Września 1870 r.

Wzywa więc wszystkich prawa do nieruchomości tych mieć mogących iżby takowe w terminie powyższym pod prekluzją art. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 zagrożoną zameldowali.

Ogłoszenie decyzji w skutek tej regulacji wydanej nastąpi d. 16 (28) Września r. b.

Kalisz d. 18 (30) Maja 1870 r.
Podsędek Białobrzeski

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3928. *Радомская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что въ присутствіи ея 15 (27) Іюня с. г. съ 11 часовъ утра, будутъ производиться торги на продажу въ Козеницкомъ Лѣсничествѣ изъ лѣсосѣкъ 1870 г. лѣса оцѣненнаго по дачамъ: Молсиды въ 555 руб. 34 к., Ясіонна въ 394 р. 29½ к., Столяржъ въ 459 р. 43 коп., Соколы въ 137 р. 88½ к., Пржеяздъ въ 209 р. 90 к. и Хросбля въ 282 р. 22 к.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ должны представить залоги, равняющіеся 10% торговой суммы.

Г. Радомъ, Мая 12 дня 1870 года.
Управляющій, Петровъ.
Ассесоръ, Вышковскій.

N. D. 4076. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: łożka, szafa, komoda jesionowe, oraz kanapa, krzeła i stół machoniowe, zegar i t. p. przedmiota, w dniu 11 (23) Czerwca 1870 r. o godzinie 1 z południa w domu Nr. 2097 przy ulicy Inflandzkiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 4029. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4. 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: rozmaite meble: machoniowe i jesionowe, fortepiany, lustra, lichtarze, miedziane naczynia, cukiernica i tabakierka srebrna, i tak w domu pod Nr. 2326c przy ulicy Pawiej o godzinie 12 w południe, w d. 2 (14) Czerwca r. b., a w domu Nr. 2398 przy ulicy Nowolipki, w d. 3 (15) Czerwca r. b. o godzinie 1-ej z południa, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 18 (30) Maja 1870 roku.
1—2 Dobronoki.

N *D. 3846. Sekwestrator Skarbowy Powiatu Warszawskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 5 (17) Czerwca 1870 r. o godzinie 12 w południe, to jest w Piątek na placu targowym na Pradze dopełnoną zostanie sprzedaż zajętych ruchomości w folwarku Golędzinów gminy Brudno, a mianowicie: krowy, konie i sprzęty gospodarskie, a to na satysfakcję zaległości skarbowych od dzierżawcy rzeczonego folwarku przypadających.

Warszawa d. 12 (24) Maja 1870 r.
A. Dyjewski.

N. D. 4059. Sekwestrator Skarbowy Powiatu Warszawskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 12 (24) Czerwca 1870 r. to jest w Piątek, o godzinie 12 w południe, na placu targowym na Pradze dopełnioną zostanie sprzedaż zajętych ruchomości u dzierżawcy folwarku Konotopa gminy Ożarów, a mianowicie: krowy. woły, meble, bryczki i krescencja, a to na satysfakcją zaległości Skarbowych. od dzierżawcy rzeczonego folwarku przypadających.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.
1—2 Dyjewski.

N. D. 4266. Syndyk tymczasowy masy upadłości Rajzli Mundlak wdowy.

Ogłasza iż na zasadzie upoważnienia W-go Lentz Sędziego Komisarza tejże masy z d. 19 (31) Maja r. b. sprzedane będą przez publiczną licytacją ruchomości: miedź i tym podobne przedmiota w Starym Modlinie przy Fortecy Nowogieorgiewskiej w mieszkaniu przez Rajzlą Mudlak zajmowanym w d. 8 (20) Czerwca i następnych r. b. o godzinie 12 w południe aż do ukończenia takowej a to za gotowiznę natychmiast po przybiciu płacić się mającą.

Warszawa d. 23 Maja (4 Czerwca) 1870 r.
Seweryn Chmielewski, Obrońca Sądowy.

N. D. 4165. Sędzia Komisarz masy upadłości Marcellego Mencel.

Wzywa wierzycieli tej masy, ażeby się w dniu 29 Maja (10 Czerwca) 1870 r. o godzinie 4 z południa stawili, w Trybunale Handlowym w Warszawie, pod N. 549 celem podania potrójnej listy kandydatów na tymczasowych syndyków tejże masy. Nadmienia się, iż niestawający, poczytani zostaną za podzielających zdania stawających.

Warszawa d. 23 Maja (4 Czerwca) 1870 r.
Jan Grabowski.

N. D. 4156. Podaję do wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości machoniowe, palisandrowe i jesionowe, jako to: stoliki, kanapa, fotele, krzesła, fortepian o 7-miu oktawach, taborety i t. p. różne przedmiota, w Warszawie na targu publicznym Sewerynów zwanym, w dniu 27 Maja (8 Czerwca) r. b. o godzinie 12-ej w południe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. *Kurman*, Komornik.

N. D. 4113. Wskutek polecenia Magistratu miasta Warszawy z dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1870 r. za Nr. 18647/8902 sprzedane zostaną przez publiczną licytację w dniu 23 Czerwca (5 Lipca) 1870 r. o godzinie 10 z rana w domu Administracji Pogrzebowej za rogatką Powązkowską zniszczone efekta pogrzebowe a mianowicie: karawany, dekoracje z karawanu, deki z koni, garderoba żałobna, chomonta i t. p. przedmiota, za gotowe zaraz płacić się mające pieniądze.

Nadzorca efektów pogrzebowych
A. Zieliński.

OSTRZEŻENIA. ПРЕДОСТЕРЕЖЕНІЯ.

N. D. 3237.

Podpisany Patron, działający w imieniu i na rzecz Karoliny z Wądołowskich wdowy Skłodowskiej w mieście Łomży zamieszkały, podaje do wiadomości, iż kaucja w sumie rs. 450 za Wawrzyńcem Wądołowskim, jako Pisarzem Aktowym b. Powiatu Biebrzańskiego, na dobrach ziemskich Popowo Pruskie Stany lit. E., w dziale IV pod Nr. 3 wykazu hypotecznego zapisana, i tylko część H. tych dóbr obciążająca, po upływie 3 miesięcy z Hypoteki wykreśloną zostanie, jeżeli nikt do osoby tegoż Wawrzyńca Wądołowskiego z tytułu jego urzędowania żadnej nie poda pretensji, i przeciwko wykreśleniu nie założy opozycji.

Ostrzega się przy tem interesantów, że opozycja przeciw uwolnieniu od kaucji i wykreśleniu onej z hypoteki wniesioną być może jedynie na mocy wyroku pretensje na pomienionym Wądołowskim zasądzającego, lub też na zasadzie pozwu o pretensje takowe wydanego, co koniecznie w ciągu trzech miesięcznym, a najpóźniej przed wydaniem wyroku ostatecznego, uwolnienie od kaucji i wykreślenie onej nakazującego, nastąpić powinno.

Łomża d. 5 (17) Stycznia 1870 r.
Maksymiljan Sankowski, Patron.

N. D. 3236.

Podpisany Patron, działający w imieniu i na rzecz Juljana Dąbrowskiego, właściciela dóbr Drogoszewa, w mieście Łomży zamieszkały, podaje do wiadomości: iż kaucja w sumie złp. 6,000 czyli rs. 900, za Janem Dąbrowskim, jako Komornikiem b. Powiatu Biebrzańskiego na dobrach ziemskich Drogoszewo z Okręgu Ostrołęckiego, w dziale IV pod Nr. 2 wykazu hypotecznego zapisana, po upływie 3 miesięcy z hypoteki wykreśloną zostanie, jeżeli nikt do osoby tegoż Jana Dąbrowskiego, z tytułu jego urzędowania żadnej nie poda pretensji, i przeciwko wykreśleniu nie założy opozycji.

Ostrzega się przytem interesentów, że opozycja przeciw uwolnieniu od kaucji i wykreśleniu onej z hypoteki, wniesioną być może jedynie na mocy wyroku pretensje na pomienionym Janie Dąbrowskim zasądzającego, lub też na zasadzie pozwu o pretensje takowe wydanego, co koniecznie w ciągu trzechmiesięcznym. a najpóźniej przed wydaniem wyroku ostatecznego, uwolnienie od kaucji i wykreślenie onej nakazującego, nastąpić powinno.

Łomża d. 5 (17) Stycznia 1870 r.
Maksymiljan Sankowski. Patron.

Dalszy ciąg Ogłoszeń w dodatku.

Dalszy ciąg Ogłoszeń w dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3741. *Варшавская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что 23 Іюня (5 Іюля) 1870 г. въ 12 часовъ дня, въ торговомъ присутствіи сей Палаты произведены будутъ изустные торги, на продажу по Кармелицкаго дома № 2677 въ г. Варшавѣ, при Беднарской улицѣ расположеннаго.

Торги эти начаты будутъ отъ суммы 40,050 рублей. Явившіеся къ торгамъ конкуренты обязаны представить въ видѣ залога 4,005 рублей наличными деньгами или Государственными процентными бумагами по установленной для залоговъ цѣнѣ. Нежелающіе участвовать въ исустныхъ торгахъ, могутъ прислать въ Палату въ день назначенный для торга, до 12 часовъ дня, запечатанныя объявленія, съ приложеніемъ требуемаго залога или квитанцію во внесеніи таковаго въ Казначейство.

Объявленія таковыя должны быть составлены по образцу приложенному къ ст. 1909 т. X ч I Свода Законовъ (изданіе 1857 г.)

О всѣхъ прочихъ условіяхъ можно освѣдомляться ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты въ присутсвенное время.

*

Izba Skarbowa Warszawska, podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 23 Czerwca (5 Lipca) r. b. o godzinie 12 w południe, w sali posiedzeń Izby Skarbowej, odbędzie się głośna in plus licytacja, na sprzedaż domu po Karmelitach w Warszawie pod Nr. 2677 przy ulicy Bednarskiej położonego, poczynając od sumy rs. 40,050.

Przystępujący do licytacji obowiązani złożyć na stół licytacyjny, tytułem vadium rs. 4,005, w gotowiźnie albo papierach publicznych, licząc po cenie na kaucję przyjmowanej. Konkurenci nie mogący osobiście stanąć do licytacji mogą przysłać do Izby Skarbowej, w terminie licytacyjnym, do godziny 12 w południe, opieczętowane deklaracje, z przyłączeniem na vadium oznaczonej summy, albo dowodu na złożenie takowej do Kassy Skarbowej.

Deklaracje te winny być napisane podług formy wskazanej w § 1909 zbioru praw tom X części I (wyd. 1857 r.)

O innych warunkach licytacyjnych dowiedzieć się można w Wydziale Dóbr Rządowych Izby Skarbowej, codziennie w godzinach służbowych.

г. Варшава, Мая 7 дня 1870 г.
Помощникъ Управляющаго
Баронъ Корфъ.

N. D. 4159. *Радомская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что 15 (27) Іюня сего 1870 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ сей Палатѣ публичные (in plus) торги на отдачу въ 12-лѣтнюю аренду съ 1 (13) Іюня 1870 года по тоже число 1882 года, особо пропинаціи на крестьянскихъ земляхъ отошедшихъ отъ маіоратнаго имѣнія Сѣцѣховъ, Козеницкаго Уѣзда, а именно въ деревняхъ: Кляшторная воля, Залесѣ, Нагоржинъ, Кемпице, Борковецъ борки и Логъ отъ суммы 516 руб. и особо пропинацію въ посадѣ Сѣцѣховъ, отъ суммы 474 руб. на общихъ контрактныхъ условіяхъ для аренды казенныхъ оброчныхъ стетей и съ тѣмъ, что казна, по истеченіи первыхъ трехъ лѣтъ аренды, въ вправѣ подчинить пропинацію эту новымъ правиламъ, кои могутъ быть изданы по сему предмету съ предвареніемъ о томъ съемщика за 6 мѣсяцевъ впередъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ этихъ должны явится въ означенный срокъ въ Казенную Палату и представить предварительный залогъ, равняющійся $^1/_4$ части суммъ назначенныхъ къ торгамъ, равно представить доказательства, что на основаніи 284 и 285 ст. Устава объ акцизномъ сборѣ не подлежатъ изъятію отъ участія въ этихъ торгахъ.

О состояніи выше означенныхъ статей контрагенты могутъ удостовѣриться на мѣстѣ, подробныя же условія сихъ арендъ расматривать, ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, Мая 19 дня 1870 года.
Управляющій, Петровъ.
2—3 Асесоръ, Вышковскій.

N. D. 3800. *Сувалкская Казенная Палата.*

Въ Августовскомъ Лѣсномъ Управленіи 16 (28) Іюня сего 1870 года, съ 12-ти часовъ утра, будутъ производиться изустные торги на продажу лѣса, растущаго на предназначенномъ подъ поселеніе старобрядцевъ лѣсномъ участкѣ Промыско въ Августовскомъ Лѣсничествѣ, оцѣненнаго: а) На пространствѣ 319 морговъ, 154 прентовъ въ 2,092 руб. 29 коп. и б) на пространствѣ 309 мор., 260 прентовъ въ 2,697 руб. 73 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ залогъ $^1/_{10}$ часть оцѣночной суммы, особо по каждому пространству. Окончательный срокъ на вырубку и вывозку сего лѣса назначается 3-лѣтній, а подробныя правила на продажу и уборку сего лѣса, могутъ быть разсмотрѣны заблаговременно до торговъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты и въ Августовскомъ Лѣсномъ Управленіи.

Г. Сувалки, Мая 7 дня 1870 года.
За Управляющаго, (. . . . .)
Асесоръ, Павловъ,
3—3 Дѣлопроизводитель, Ярошинскій.

N. D. 3756. *Сувалкская Казенная Палата.*

На продажу луговъ подъ названіемъ Шимковске и Барановске, пространствомъ 70 м р. 181 пр., принадлежавшихъ казенному фольварку Скайсце, Кальварійскаго Уѣзда, назначены публичные торги въ присутствіи Уѣзднаго Управленія на 8 (20) число будущаго Іюнія мѣсяца, которые начнутся отъ суммы 1,281 руб.

Главнѣйшія условія на продажу означенной статьи слѣдующія:

а) Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить залогъ, равняющійся $^1/_{10}$ части оцѣнки продаваемой статьи.

б) Торги будетъ производиться изустно, но не воспрещается подавать объявленія и въ запечатанныхъ конвертахъ, которые должны быть представлены въ день торговъ до 12 часовъ утра торговому присутствію и будутъ вскрыты по окончаніи изустнаго торга; представившіе же объявленія эти не будутъ допущены къ изустнымъ торгамъ.

в) Приторговавшій статью, обязанъ не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ внести въ Губернское или Окружное Казначейство половину оцѣночной суммы, въ счетъ которой можетъ быть обращенъ представленный имъ залогъ въ наличныхъ деньгахъ и $^1/_4$ часть оной, дозволяется уплатить ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ, если только эта часть суммы можетъ быть внесена сполна ликвидаціонными листами, ибо давать съ нихъ сдачу казна не обязывается. Другую же половину оцѣночной суммы по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ тотчасъ обеспечить внесеніемъ ея въ IV Отдѣлъ Ипотечной Книги на первомъ мѣстѣ и уплачивать въ Казначейство по 5% роста и 2% на погашеніе капитала впередъ, въ два полугодовые срока: въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ каждаго года, подъ опасеніемъ за неисправность уплаты, взысканія административнымъ порядкомъ со всѣми послѣдствіями изложенными въ подробныхъ торговыхъ условіяхъ § 8.

г) Продаваемая статья, по окончательномъ совершеніи покупки, поступаетъ въ собственность покупщика съ 20 Мая (1 Іюня) сего 1870 г. со всѣми доходами и угодьями къ оной принадлежащими и съ такими правами и обязанностями, какія на оную имѣетъ казна.

Подробныя же условія для торговъ на продажу вышепоименованной статьи, могутъ быть разсмотрѣны желающими до торговъ въ Кальварійскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Сувалки, Мая 5 дня 1870 г.
за Управляющаго, (. . . .)

N. D. 4116. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что такъ какъ произведенные въ Плонскомъ Уѣздномъ Управленіи, 8 Апрѣля сего года торги на отдачу въ трехлѣтнее арендное содержаніе, секвестрованнаго за казенныя недоимки частнаго имѣнія Шумлина, начиная съ 12 (24) Іюня 1870 г. по тоже число 1873 года, признаны недѣйствительными, то для производства новыхъ изустныхъ торговъ въ присутствіи Плонскаго Уѣзднаго Управленія назначается второй срокъ 2 (14) Іюня сего года, 2 часа по полудни. Торги начнутся отъ суммы 550 руб. годичной арендной платы, независимо отъ обязанности вносить текущія во время аренды казенныя подати и сборы и будутъ утверждены за лицемъ предложившимъ самую высшую сумму. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить предварительный залогъ въ количествѣ 110 руб., наличными деньгами и узаконенныя квалификаціонныя свидѣтельства на право арендованія казенныхъ имѣній. Лицу неустоявшему на торгахъ, залогъ будетъ возвращенъ сейчасъ по окончаніи оныхъ, лицо же за которымъ останутся торги, обязано будетъ, при контрактѣ, пополнить представленный залогъ до суммы равняющейся годичной арендной платѣ предложенной имъ на торгахъ и годичнымъ податямъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Плонскомъ Уѣздномъ Управленіи и въ Юридическомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія, во время служебныхъ занятій.

Г. Плоцкъ, Мая 19 дня 1870 года.
И. д. Совѣтника, (. . . . .).

N. D. 4009 *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 8 (20) Іюня 1870 г. въ 12 часовъ полудня въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться торги на отдачу съ подряда работъ на починку каменной набережной и строеній Ново-Александрійскаго Солянаго Магазина, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, начиная отъ суммы 2,621 р. 73 к.

Желающій взять на себя производство этихъ работъ, долженъ до срока назначеннаго для торговъ т. е. до 12 часовъ полудня, подать Секретарю Губернскаго Правленія запечатанное заявленіе, а сверхъ того во время торговъ, обязанъ представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы, наличными деньгами или кредитными билетами принимаемыми по существующимъ постановленіямъ въ залоги.

Залогъ съемщика по пополненіи онаго до объявленной имъ на торгахъ суммы, будетъ отосланъ въ Губернское Казначейство, прочимъ же лицамъ, представленные ими къ торгамъ, залоги будутъ немедленно возвращены подъ собственноручную росписку на поданномъ ими заявленію, или на торговомъ актѣ.

Подробныя кондиціи къ торгамъ а также смѣту и планъ, желающіе могутъ прочесть въ Строительномъ Отдѣленіи Люблинскаго Губернскаго Правленія ежедневно съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ . . . . Мая 1870 г. за N. . . я ниже подписавшійся симъ обязуюсь взять на себя производство работъ по починкѣ каменной набережной и строеній Ново-Александрійскаго Солянаго Магазина за сумму 00 руб. 00 коп. (сумма прописывается словами) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ на основаніи коихъ будутъ производиться по сему подряду торги. Залогъ въ суммѣ 262 р. 17 к. при семъ представляю, съ тѣмъ, чтобы въ случаѣ, если подрядъ не останется за мною таковой былъ возвращенъ мнѣ на руки (или отосланъ въ мѣсто жительства моего въ N. по почтѣ на мой счетъ).

Постоянное мѣсто жительства моего N.
Число . . . . мѣсяца . . . . года.
Подпись, званіе, имя и фамилія.

Г. Люблинъ. 15 (27) Мая 1870 года.
Губернскій Архитекторъ, Шамота.
2—3 за Дѣлопроизводителя, Запасевичъ.

N. D. 4030. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 3 (15) Іюня 1870 года, въ 12 часовъ въ полдень, произведены будутъ въ присутствіи сего же Управленія, въ Почтовомъ домѣ въ Варшавѣ на Варецкой площади, торги за опечатанными объявленіями на работы въ почтовыхъ помѣщеніяхъ въ Варшавѣ, а именно: на устройство пола въ воротахъ, починку мостиковъ на канавѣ, оклейку стѣнъ обоями, снятіе гербовъ и устройство взамѣнъ ихъ желѣзныхъ вывѣсокъ.

Торговыя условія, могутъ быть разсмотрѣны въ урочные часы у Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа. Желающій участвовать въ торгахъ долженъ представить на руки того же Начальника въ выше означенный день до 12 часовъ дня, опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленій, подчистокъ и перемарокъ, на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въ ономъ прописью, количество уступленнаго въ пользу Казны процента.

Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ количествѣ 20 руб. сер., наличными деньгами.

Объявленія съ подчистками и поправками, приняты не будутъ.

Г. Варшава, Мая 18 дня 1870 года.
За Начальника Округа,
Фетистовъ.
Начальникъ Отдѣленія,
2—3 Хрубантъ.

N. D. 4054. *Варшавская Главная Складочная Таможня.*

Объявляетъ, что 5 (17) Іюня 1870 года, въ 12 часовъ утра въ присутствіи Таможни (при улицѣ Хмѣльной), производиться будутъ торги съ переторжкою чрезъ три дня, на разныя ремонтныя исправленія въ зданіяхъ Варшавской Таможни при улицѣ Хмѣльной на 2,712 руб. 95 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить въ Таможню при прошеніи къ назначенному времени квитанцію Банка или Варшавскаго Губернскаго Казначейства, на представленный залогъ наличными деньгами или процентными бумагами, по курсу, на сумму 905 рублей.

Смѣту и условія на производство упомянутыхъ работъ, можно разсматривать въ Таможнѣ, ежедневно съ 9 до 3 часовъ дня, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Варшава, Мая 19 дня 1870 года.
Управляющій, Петриковъ.
2—3 Секретарь, Цѣмноленскій.

N. D. 3929. *Начальникъ Любартовскаго Уѣзда.*

Объявляетъ, что въ Любартовскомъ Уѣздномъ Управленіи 30 Мая (11 Іюня) 1870 года въ Суботу въ 12 часовъ по полудни, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, на арендное содержаніе по 1 (13) Января 1871 г. заарестованнаго казною на погашеніе недоимочныхъ податей, пропинаціоннаго дохода какъ съ крестьянскихъ такъ и съ дворовыхъ усадьбъ, въ цѣломъ Любартовскомъ имѣніи, къ которому принадлежитъ 26 деревень и въ посадѣ Фирлѣе.

Торги начнутся отъ суммы уменшенной о $^1/_3$ часть противу назначенной къ несостоявшимся торгамъ въ первомъ срокѣ, то есть отъ 2,363 руб. $33^1/_2$ коп. сер.

Всякій желающій участвовать въ торгахъ, имѣющій къ тому право (ибо евреи коимъ согласно существующимъ постановленіямъ, арендное содержаніе пропинаціонныхъ доходовъ по селеніямъ не дозволяется, къ торгамъ допущены не будутъ), обязанъ представить Начальнику Уѣзда, до 12 часовъ по полудни 30 Мая (11 Іюня) 1870 года, запечатанное объявленіе, а вадіяльный залогъ въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части выше упомянутой торговой суммы т. е. 237 р., который въ случаѣ отказа отъ конкуренціи, будетъ тотчасъ возвращенъ, залогъ же съемщика, по дополненіи онаго на сумму предложенную на торгахъ, употребленъ будетъ на погашеніе недоимочныхъ податей числящихся на Любартовскомъ имѣніи.

Объявленіе всякаго желающаго торговаться должно быть составлено по ниже указанной формѣ, на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства, безъ подчистокъ и исправленіи, надлежаще запечатаны сургучемъ въ конвертѣ на имя Любартовскаго Уѣзднаго Начальника, съ изложеніемъ на конвертѣ словъ: „Объявленіе на аренду пропинаціоннаго дохода въ Любартовскомъ имѣніи и посадѣ Фирлѣе". Предположенная въ объявленіи сумма должна быть изложена прописью.

Объявленія написанныя не по ниже указанной формѣ, заключающія въ себѣ какія либо замѣчанія и условія со стороны соискателей, подчищенныя или прочеркнутыя строки, а равно такія съ которыми вмѣстѣ небудутъ представлены вадіяльные залоги, будутъ считаться неформальными и останутся безъ послѣдствіи.

Наконецъ объявленія представленныя послѣ 12 часовъ или начатыхъ торговъ во все принимаемы не будутъ.

Торговыя условія могутъ быть желающими разсмотриваемы въ Любартовскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ служебное время за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Любартовскаго Уѣзда отъ 9 (21) Мая за N. 3207, симъ извѣщаю, что я обязуюсь взять въ арендное содержаніе по 1 (13) Января 1871 г. пропинаціонный доходъ съ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ въ Любартовскомъ имѣніи и посадѣ Фирлѣе, за сумму N. рублей серебромъ (обозначить сумму прописью), принимая всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ.

Вадіяльный залогъ въ суммѣ N. рублей серебромъ вмѣстѣ съ симъ представляю, съ тѣмъ, что въ случаѣ если торги за мною не останутся, залогъ этотъ желаю получить на руки, (или же прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мое мѣсто жительства въ N., писано мѣсяца и числа N., 1870 г.
(Подписать званіе и фамилію).

Г. Любартовъ, 9 (21) Мая 1870 года.
2—3 Дѣлопроизводитель, Аугустиновичъ.

N. D. 3806. *Начальникъ Гостынскаго Уѣзда.*

На основаніи рѣшенія Г. Товарища Министра Финансовъ отъ 10 Апрѣля с. г. за N. 1000 относительно аренды пропина

ціоннаго дохода по симъ имѣніямъ сдѣшняго Уѣзда срокомъ съ 1 Января текущаго 1870 по такое же время 1873 года, коихъ владѣльцы отказались отъ дальнѣйшаго содержанія означеннаго дохода, объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что аренда пропинаціоннаго дохода, оставлена за Машею Раверъ (урожденной Cohn), къ 1 Января будущаго 1871 года, на томъ основаніи 15 (27) Іюня сего года, назначаются новые торги на отдачу въ аренду сего дохода съ 1 Января 1871 года по такой же срокъ 1873 года по упомянутымъ имѣніямъ т. е.:

1. Бродне, отъ суммы 92 руб.; 2. Выробки Гостынскія, отъ 22 руб.; 3. Зитуша отъ 60 р.; 4. Грабъ Польское, отъ 170 р.; 5. Каменъ, отъ 156 р.; 6. Кошелевъ, отъ 34 р.; 7. Кошелевка, отъ 54 р.; 8. Лонцкъ, отъ 1,258 р.; 9. Осины Кѣрнозскія, отъ 76 р.; 10. Потржасковъ, отъ 32 р.; 11. Раковъ с. D, отъ 28 р.; 12. Рыбѣ, отъ 66 руб.; 13. Стржалки, отъ 94 р.; 14. Слубице, отъ 729 р.; 15. Звинары, отъ 546 р.; 16. Сѣракувекъ, отъ 154 р.; 17. Студзенецъ, отъ 346 руб.; 18. Токары, отъ 68 р.; 19. Цѣхомице, отъ 260 р.; 20. Чермно, отъ 409 р.; 21. Щавинъ, Косцѣльный, отъ 304 руб. и 22. Ястржембя отъ 26 руб. Приступающіе къ торгамъ, должны представить ¼ часть предварительнаго залога, соразмѣрно годовой арендной платѣ. Подробныя условія къ упомянутымъ торгамъ, могутъ быть предъявлены соискателями въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, въ узаконенные часы, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Гостынинъ, Мая 8 дня 1870 г.

Капитанъ, (. . .)

N. D. 3927. *Бендинское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи распоряженія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 4 (16) Мая с. г. N. 3143, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 10 (22) Іюня сего 1870 года въ 12 часовъ утра будутъ производиться въономъ торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на ремонтировку шоссированныхъ трактовъ II-го разряда, а именно: а) I й Станціи дороги отъ Щекоцинъ черезъ Жарки и Козегловы въ Таможню Гнѣздовъ; б) II-й Станціи дороги отъ Заверця черезъ Сѣвержъ и Мерженцице въ Таможню Нездара; в) Дороги ведущей отъ Станціи Желѣзной дороги Мышковъ въ Жарки, начиная со смѣтныхъ суммъ, за исключеніемъ суммъ означенныхъ на четыре процента въ пользу Техниковъ, то есть: съ суммы 3,137 руб. 67 коп. Кромѣ денежнаго вознагражденія для производства работъ ремонтировки 2-й Станціи дороги отъ Заверця въ Нездару будетъ добавлено въ натурѣ 714 конныхъ и 1530 пѣшихъ шарварковыхъ рабочихъ дней.

Желающіе затѣмъ принять на себя сказанный подрядъ, обязываются представить лично въ Уѣздное Управленіе въ вышеозначенномъ срокѣ, или выслать по почтѣ запечатанное объявленіе, написанное на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства по ниже указанной формѣ ясно, неподчищенное съ надписью: „Начальнику Бендинскаго Уѣзда, объявленіе на ремонтировку шоссейныхъ дорогъ II разряда по Бендинскому Уѣзду".

Лица желающія приступить къ торгамъ, обязаны представить залогъ въ суммѣ 313 руб., наличными деньгами, или же другими кредитными билетами, которые дозволено принимать въ залогъ. Торговыя условія сего подряда, желающіе могутъ ежедневно просматривать въ присутствіи Уѣзднаго Управленія, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней. Объявленія представляемыя по истеченіи вышеозначеннаго числа и часа, не будутъ приняты, написанныя же не по указанной ниже формѣ, будутъ признаны недѣйствительными.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованія Бендинскаго Уѣзднаго Управленія отъ 12 Мая с. г. за N. . . . ., симъ обязываюсь произвести работы ремонтировки шосейныхъ дорогъ II разряда, а именно: а) I й Станціи дороги отъ Щекоцинъ черезъ Жарки и Козегловы въ Таможню Гнѣздовъ; б) II-й Станціи дороги отъ Заверця черезъ Сѣвержъ и Мерженцице въ Таможню Нездара и в) Дороги ведущей отъ Станціи Желѣзной дороги Мышковъ въ Жарки, въ точномъ примѣненіи къ утвержденнымъ Губернскимъ Правленіемъ отъ 23 Апрѣля (5 Мая) с. г. смѣтамъ за сумму N. руб. прописью (прописать цифрами и словами), принимая на себя всѣ условія заключающіяся въ прочитанныхъ и подписанныхъ мною торговыхъ кондиціахъ. Работы эти обязываюсь начать въ теченіи 5-и дней съ полученія по сему предмету распоряженія и окончить оныя никакъ непозже 18 (30) Сентября 1870 года.

Причемъ представляю залогъ въ суммѣ 313 руб., который въ случаѣ неудержанія за мною подряда, самъ получу (или же прошу о высылкѣ ко мнѣ въ N. черезъ почтовую Станцію N.). Постоянное мое жительство въ N. вблизи почтовой станціи N.

(Подписать четко, имя и фамилію).

Г. Бендинъ, 12 Мая 1870 года.

2—3 Начальникъ Бендинскаго Уѣзда.

(. . . . . .).

N. D. 3926. *Новорадомское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи распоряженія Петроковской Казенной Палаты отъ 24 Апрѣля за № 5140 объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что въ присутствіи онаго управленія въ 11 часовъ утра 8 (20) числа Іюня мца сего года производится будутъ гласные торги на аренду поприходской земли въ г. Плавно срокомъ на три года т. е. съ 20 Мая (1 Іюня 1870 г. по таковоежъ число 1873 г. на общихъ съ казенными имѣніями условіяхъ.

Торгъ начнется отъ суммы выручаемаго нынѣ дохода т. е. отъ 115 руб. 16 ко. сер.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны къ означенному сроку явится лично или прислать повѣренныхъ и предаставить въ залогъ 50 руб. наличными или же квитанцію какого либо казначейства на взносъ сихъ денегъ и квалификаціонное свидѣтельство

Оставшійся при торгахъ обязанъ сей часъ послѣ торговъ дополнить залогъ до высоты поступленнаго въ годъ арендного чинша и податей прочимъ же залоги немедленно будутъ возвращены.

Новорадомскъ, Мая 12 (24) дня 1870 г.

Дѣлпроизводитель, Лапинскій.

N. D. 4117. *Андреевское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на пополненіе недоимокъ казенныхъ податей и акцизныхъ недоимокъ числящихся на имѣніи Мѣронице, состоящемъ въ гминѣ Злотники, Адреевскаго Уѣзда, расположенномъ отъ города Хенцинъ въ 15 верстахъ имѣніе Мѣронице, будетъ отдано въ трехъ-лѣтнее, начиная съ 12 (24) Іюня сего 1870 года по такое же число 1873 года, арендное содержаніе съ публичныхъ гласныхъ торговъ имѣющихъ производиться въ присутствіи Андревскаго Уѣзднаго Управленія 3 (15) Іюня сего 1870 г. отъ суммы годичнаго чиншн 3,364 руб. 96 коп., кромѣ уплаты податей и другихъ повинностей. Желаюющіе участвовать въ означенныхъ торгахъ обязаны представять залогъ равняющійся ¼ части торговой суммы. Прочія же условія назначеннныя для поясненныхъ торговъ и болѣе подробныя свѣденія могутъ быть пересмотрѣны въ Андреевскомъ Уѣздномъ Управленіи во всякое время, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Посадъ Андреевъ, Мая 15 дня 1870 г.

1—3 Дѣлопроизводитель, Борженцкій.

N. D. 4085. *Андреевское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ пополненіе числящихся на имѣніи Лясоховъ состоящемъ въ Гминѣ Малогощъ Андреевскаго Уѣзда, недоимокъ казенныхъ податей и срочныхъ платежей Банковой ссуды имѣніе Лясоховъ, будетъ отдано въ 3-лѣтнее, начиная съ 12 (24) Іюня сего 1870 года, арендное содержаніе съ публичныхъ гласныхъ торговъ имѣющихъ производиться въ присутствіи Андреевскаго Уѣзднаго Управленія 3 (15) Іюня сего 1870 года отъ суммы годичнаго чинша 1,860 руб. сер. кромѣ уплаты податей.

Желающіе участновать въ означенныхъ торгахъ, обязаны представить залогъ равняющійся ¼ части торговой суммы. Прочія же условія назначенныя для поясненныхъ торговъ и болѣе подробныя свѣдѣнія, могутъ быть пересмотрѣны въ Андреевскомъ Уѣздномъ Управленіи во всякое время, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Посадъ Андреевъ, 15 Мая 1870 года.

Дѣлопроизводитель. Борженцкій.

N. D. 4157. *Прасньшское Лѣсное Управленіе*

Симъ объявляется къ всеобщему свѣденію, что въ Прасньшскомъ Лѣсномъ Управленіи въ усадьбѣ Пржеймы Іюня 18 (30) дня с. г. будутъ производиться гласные (in plus) торги на продажу лѣсосѣкъ въ здѣшнемъ лѣсничествѣ на мѣстную промышленность а иностраиный торгъ, а именно:

По предписанію Плоцкой Казенной Палаты отъ 25 Апрѣля с. г. за № 4525 въ участкѣ Пржеймы бук. В. окр. I № 16, отъ 437 руб. 16 коп.

По предписанію Плоцкой Казенной Паласы отъ 25 Апрѣля с. г. за № 4526 въ Участкѣ Пржеймы бук. В. окр. 1 Лѣсосѣка № 17 часть 1, отъ 75 руб. 13 коп., часть 2, отъ 59 руб. 99 коп., часть 3, отъ 80 руб. 18 коп., часть 4, отъ 64 руб. 42 коп.

Въ участкѣ Ольшевка бук. А. окр. 1 лѣсосѣка № 9, отъ 60 руб. 43 коп., № 10 отъ 75 руб. 36 коп., № 16 отъ 38 руб. 96 коп.

Въ участкѣ Желязна, бук. S лѣлосѣка № 6, отъ 16 руб. 26 коп.

Въ участкѣ Лазъ, бук U. окр. I, лѣсосѣка № 11, отъ 27 руб. 52 коп., № 12 отъ 18 руб. 71 коп.

По предписанію Казенной Палаты отъ 25 Апрѣля с. г. за № 4527 въ участкѣ Полонь бук. Е. окр. 1 лѣсосѣка № 5, отъ 38 руб. 91 коп., № 6 часть 1, отъ 31 руб. 43 коп., часть 2, отъ 29 руб. 61 коп., № 7 часть 1, отъ 48 руб. 96 коп., часть 2 отъ 22 руб. 19 коп., № 8 часть 1, отъ 61 руб. 14 коп., часть 2, отъ 55 руб. 53 коп., часть 3, отъ 90 руб. 91 коп., № 9 часть 1, отъ 51 руб. 6 коп., часть 2, отъ 83 руб. 95 коп., № 10 отъ 56 руб. 14 коп.

По предписанію Казенной Палаты отъ 25 Апрѣля с. г. за № 4528 въ участкѣ Парцяки, бук. Р. окр. I лѣсосѣка № 4, отъ 126 руб. 48 коп., № 5 отъ 67 руб. 91 коп., № 6 отъ 94 руб. 7 коп., № 7 отъ 98 руб. 51 к., № 8 отъ 142 руб. 88 коп.

По предписанію Казенной Палаты отъ 25 Апрѣля с. г. за № 4529, въ участкѣ Парцяне, лѣсосѣка № 9 отъ 155 руб. 37 коп., № 16 отъ 127 руб. 72 коп., № 17 часть 1, отъ 30 руб. 33 коп., часть 2 отъ 39 руб. 61 коп.

Въ участкѣ Млавка, бук Z окр. I, лѣсосѣка № 1 отъ 58 руб. 91½, № 15 отъ 64 руб. 39 коп., № 16 отъ 25 руб. 98 коп., № 4 отъ 29 руб. 69 коп.

По предписанію Казенной Палаты отъ 25 Апрѣля с. г. за № 4530 въ участкѣ Липовецъ бук. Y. окр. II, лѣсосѣка № 4, отъ 598 руб. 68 коп.

По предписанію Казенной Палаты отъ 25 Апрѣля с. г. за № 4531, въ участкѣ Липа бук. А. окр I лѣсосѣка № 14, отъ 245 руб. 67 коп., № 15 часть 1 отъ 51 руб. 16 коп., часть 2 отъ 51 руб. 48 коп., часть 3 отъ 75 руб. 30 коп., часть 4 отъ 46 руб. 17 коп.

Тоже Іюня 18 (30) для с. г. по предписаніи Плоцкой Казенной Палаты отъ 24 Апрѣля за № 4500, въ здѣшнемъ лѣсничествѣ въ усадьбѣ Пржеймы будутъ производиться торги гласные (in plus) на продажу лѣса испорченнаго насѣкомыми, а именно:

Въ участкѣ Липа окр II, отъ 14 руб. 70 коп., окр. III отъ 41 руб. 19 коп., окр. IV 20 руб. 82 коп.

Въ участкѣ Пржеймы окр. II, отъ 8 руб. 85 коп., окр. III отъ 75 руб. 90 коп., окр. IV отъ 30 руб. 75 коп.

Въ участкѣ Вулька, окр. II отъ 844 руб. 74 коп., окр. III отъ 85 руб. 80 коп., окр. IV отъ 1,040 руб. 55 коп

Въ участкѣ Едноrожецъ окр. III отъ 1,089 руб. 18 коп., окр. IV отъ 429 руб. 84 коп.

Всякій желающій участвовать въ этихъ торгахъ, долженъ представить залогъ въ $1/10$ части стоимости лѣсосѣки или дѣлянки, которую имѣетъ намѣреніе купить.

Подробныя условія къ предстоящимъ торгамъ могутъ быть разсматриваемыя ежедневно въ Канцеляріи Лѣснаго Управленія въ усадьбѣ Пржеймы во время служебныхъ занятій, лѣсъ же продаваемый можно видѣть по указанію лѣсной стражи.

Пржеймы, Мая 18 (30) д. 1870 г.

Старшій Надлѣсничій, Хржановскій.

N. D. 4063. *Малогощское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи предписанія Кѣлецкой Казенной Палаты отъ 30 Іюля 1869 г. за N. 600, Малогощское Лѣсное Управленіе даетъ знать, что въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Андреевѣ 10 (22) Іюня 1870 г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться публичныя гласныя (in plus) торги, на продажу лѣса находящагося на одпадкахъ присоединенныхъ къ фольварку Цѣсле, начиная съ оцѣночной суммы 1,157 руб. 27½ коп. сер.

Подробныя условія торговъ могутъ быть разсмотрѣны во всякое время въ Лѣсномъ Управленіи.

П. Андреевъ, Мая 12 дня 1870 года.

за Старшаго Надлѣсничаго,

2—3 Павловскій.

N. D. 4135. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie 1. Heleny z Janiszewskich, Konstantego Chylewskiego obywatela małżonki w asystencji i za upoważnieniem tegoż działającej wspólnie w mieście Biały Gubernji Siedleckiej; 2. Katarzyny-Felicjanny 2-ch imion Zlaznowskiej, Michała Zlaznowskiego obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż działającej, wspólnie w Warszawie pod № 1437; 3. Anny z Negruszów Janiszewskiej, po Ignacym-Ferdynandzie 2-ch imion Janiszewskim obywatelu pozostałej wdowy w Warszawie pod № 1437 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do niniejszej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Ludwika Marczewskiego Patrona Trybunału w Warszawie, poprzednio pod № 482, a obecnie pod № 495 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu następujących sum: rs. 1,125 z procentem oo dnia 1 Stycznia n. s. 1868 r., rs. 1,350 z procentem od dnia 1 Stycznia n. s. 1869 r. i rsr. 1,500 z procentem od dnia 1 Lipca n. s. 1868 roku liczącym się, jak niemniej kosztów od Hipolita Skimborowicza Kustosza Bibljoteki Głównej Królestwa polskiego w Warszawie pod № 394 zamiesakałego, a zamieszkanie prawne także w Warszawie pod № 393*b*. obrane mającego, w epoce doręczenia nakazu subhastacyjnego jawnego z wykazu hypotecznego właściciela nieruchomości № 1067 w Warszawie, oraz od Ewy-Eleonory 2-ch imion Wężyk, w asystencji i za upoważnieniem męża swego Pawła Wężyk obywatela działającej, w dobrach Niewierszyn Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej zamieszkałej i zamieszkanie prawne obrane mającej, która po doręczonym nakazie subhastacyjnym Hipolitowi Skimborowiczowi, nieruchomość № 1067 za kontraktem urzędowym kupna i sprzedaży przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w Warszawie w dniu 30 Marca (11 Kwietnia 1869 r. sporządzonym, nabyła i sumy poszukiwane w szacunku przyjęła, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 9 (21) Kwietnia 1869 r. spyrządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Królewskiej pod № 1067 nowy 23, na gruncie czynszowym skarbowym, z którego opłaca się rocznie tytułem czynszu do kasy Magistratu Miasta Warszawy rs. 1 kop. 20, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III, w Urzędzie Policji Wykonawczej cyrkułu X Nowoświeckiego, w gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy położona, prawem własności w epoce doręczenia nakazu subhastacyjnego do Hipolita Skimborowiza należąca, a następnie na własność Ewy-Eleonory 2-ch imion Wężyk przeszła, w posiadaniu tegoż Hipolita Skimborowicza zostająca, przez Ludwika Schmidta urzędnika Banku Polskiego zarządzana, z mocy kontraktu przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w dniu 30 Października (11 Listopada) 1868 r. co do pobierania dochodów poczynając od dnia 1 Stycznia 1869 r. na półtora roku w użytkowaniu: Marcelego Popiela, Pinkusa Faumana, Franciszka Grodzińskiego, Ignacego Jaworskiego, Stefana Mizerskiego i Zyskinda Mordjanera, wszystkich rzemieślników będąca, wreszcie za kontraktem przed tymże Rejentem w dniu 1 (13) Kwietnia r. b. przez Eleonorę Wężyk zeznanym na lat 3, poczynając od dnia 1 Lipca t. r. Ludwikowi Sierocińskiemu pod № 592 w Warszawie zamieszkałemu, wydzierżawiona (skargę o unieważnienie tego ostatniego kontraktu ekstrahenci sobie zastrzegają), poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona, ogólnej przestrzeni około łokci kwadratowych 3,000 mająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej murowana o parterze i 2-ch piętrach z 4 kominami murowanemi nad dach blachą pokryty wyprowadzonemi. Od frontu brama dwuskrzydłowa z furtką.

2. Oficyna z cegły palonej masiv murowana jedno piętrowa z 2 kominami murowanemi nad dach pokryty dachówką wyprowadzonemi.

3. Przystawka mała masiv murowana, o 1 kominie murowanym nad dach blachą pokryty wyprowadzonym.

4. Stajnia i wozownia z cegły palonej murowane, dachówką pokryte.

5. Zabudowanie z cegły i drzewa wzniesione, pod dachem blachą pokrytym, które mieści w sobie: kloaki oraz komórki o pięciu drzwiach w ostatniej komórce jest studnia drzewem ocembrowana z pompą i korbą drewnianą.

6. Podwórze całe kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 6-ciu lokatorów z imion i nazwisk oraz wysokość uiszczanego komornego w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ludwika Marczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 495 zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Henryka Kobylińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu do rąk własnych.

Obudwom d. 10 (22) Kwietnia 1869 r.

Akt zajęcia wniesiony do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowń w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale właściwym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 3 (15) Lipca 1869 r.

Sprzdażą dyrygować będzie Ludwik Marczewski Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 3 (15) Maja 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 3 (15) Maja 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 3 (15), 17 (29) Lipca i 31 Lipca (12 Sierpnia) 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, oraz po odbytem w dniu 15 (27) Września 1869 r. przygotowawczem przysądzeniu, na którem nieruchomość Nr. 1067 Helenie z Janiszewskich Chylewskiej, Katarzynie Zlaznowskiej i Annie Janiszewskiej extrahentom tej subhastacji za sumę rs. 10,000 przygotowawczo przysądzoną została. Trybunał w tymże terminie, termin do ostatecznego tej nieruchomości przysądzenia na dzień 18 (30) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. W terminie tym licytacja zacznie się od sumy rs. 10,000 lub od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 26 Września (8 Paźdz.) 1869 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Z powodu wyniesionych przez dłużnika sporów, termin powyższy spełzł bezskutecznie. Po oddaleniu sporów. wyrokiem Rządzącego Senatu z dnia 2 (14) Stycznia 1870 r. Trybunał wyrokiem ilacyjnym w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) tegoż roku zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1067 na dzień 9 (21) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. W terminie tym licytacja zacznie się od sumy rs. 18,713 kop. 32$^2/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium wynosi rs. 2,000. Nadmienia się przytem, że kontrakt dzierżawy powyższej nieruchomości przez Eleonorę Wężyk na rzecz Teofila Sierocińskiego przed Rościszewskim Rejentem w dniu 1 (13) Kwietnia) 1869 r. uznany, wyrokiem Trybunału Cywilnego z dnia 15 (27) Września 1869 r. i Sądu Apelacyjnego z dnia 4 (16) Listopada t. r. (już prawomocnemi) unieważniony został.

Warszawa d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1870 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyżej wymieniony z powodu wyniesionych sporów spełzł bezskutecznie; po oddalenin sporów wyrokami Trybunału z dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. i Sądu Apelacyjnego z dnia 6 (18) Maja t. r., Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem ilacyjnym z dnia 20 Maja (1 Czerwca) t. r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1067 na dzień 3 (15) Lipca 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. W terminie tym licytacja zacznie się od sumy rs. 18,713 kop. 32$^1/_2$, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium wynosi rs. 2,000.

Warszawa d. 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4154. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Karoliny z Millerów i Wilchelma małżonków Gerlach w Warszawie pod Nr. 215 i 216 lit. *b*, zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Józefa Kazimierza dwóch imion Skibińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 471*c* zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 4,000 z procentem od dnia 14 (26) Października 1867 r. z potrąceniem jedynie takowego za jeden kwartał lub od daty ostatniego kwitu i kosztów od Karoliny Baum Krystyana Baum małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża czyniącej, w Warszawie pod Nr. 2867 i 2868 w domu własnym zamieszkałej i tamże zamieszkanie prawne obrane mającej, protokułem Walentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 10 (22) Listopada 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowana została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Tamka, a narożnie przy ulicy Solec pod Nr. 2867 i 2868 hypotecznym, a Nr. 7 policyjnym, na gruncie emfiteutycznym do Szpitala Ś-go Kazimierza należącym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 9 kop. 73$^1/_2$ w Cyrkule policyjnym X, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Karoliny Baum Krystjana Baum małżonki należąca.

Stosownie zaś do kontraktu urzędowego przed Adamem Dziedzickim, Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie, w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. zawartego w księdze wieczystej objawionego, wypuszczoną została w dzierżawne posiadanie Aleksandra Walewicz na lat 3 poczynając od d. 1 Lipca n. s. r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. za cenę roczną rs. 1,000. Oprócz tego taż nieruchomość przez Popławskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie na żądanie Jakóba Vincenti cukiernika w Warszawie pod N-rem 460 zamieszkałego, protokułem w dniu 27 Września (9 Października) r. b. sporządzonym, czyli dochody onej do wydzierżawienia przez publiczną licytację również na lat 3 zajętą została, które to zajęcie do księgi wieczystej wniesione zostało.

Cała ta nieruchomość ma na długość od ulicy Tamka około łokci 60, od ulicy Solec około łokci 30, na głębokość zaś od frontu ulicy Tamka aż do tyłu około łokci 100.

Na gruncie nieruchomości tej stoją następujące zabudowania:

1. Dom narożny z drzewa zbudowany par terowy, o czterech kominach murowanych, nad dach blachą pokryty wyprowadzonych.
2. Dom masiv murowany o piętrze z facjatami, o dwóch kominach murowanych, nad dach dachówką pokryty, wyprowadzonych.
3. Budynek z drzewa w słupy murowane i ściany szczytowe murowane pod dachem dachówką krytym, mieszczący w sobie stajnie.
4. Budynek mniejszy z drzewa pod gontami, o dwóch drzwiach dwuskrzydłowych.
5. Budka czyli kuczka z drzewa pod deskami, o jednych drzwiach.
6. Kawałek parkanu z desek.
7. Kloaka z drzewa na wzniesieniu urządzona o 4-ch sedesach, przed którą ganeczek z galeryjką drewnianą.
8. Komórki z desek pod deskami, o dwóch drzwiach.
9. Zabudowanie z drzewa pod dachem gontami krytym, mieszczące w sobie wozownie, komórki i stajnie.
10. Budka z desek pod deskami na ustęp.
11. Brama wjezdna dwuskrzydłowa na ulicę Solec prowadząca.
12. Ogród fruktowy od podwórza sztachetami z furtką, a z trzech stron parkanem z desek ogrodzony, mieszczący drzew owocowych około sztuk 20, w którym znajduje się altana z łat rzniętych w kratkę postawiona, deskami pokryta.
13. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą.
14. Dół drzewem cembrowany na wapno.
15. Podwórze w części, a mianowicie około zabudowań kamieniem polnym wybrukowane.

W zajmowanej nieruchomości mieści się 17 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kazimierza Skibińskiego, Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 471*c* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 462/3 urzędującemu, na ręce Wacława Dakiena, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie, tamże pod N-rem 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 11 (23) Listopada 1869 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, w Warszawie, d. 12 (24) Listopada 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, tamże pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia odbywającego, o godzinie 10-ej z rana, w Wydziale I, d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1870 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kazimierz dwóch imion Skibiński, Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 25 Listop. (7 Grudnia) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 25 Listop. (7 Grudnia) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży subhastowanej nieruchomości Nr. 2867/8 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem na d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu jak wyżej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku jaki biegły wynajdzie.

Warszawa d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w dniu wyżej wskazanym, termin do ostatecznego przysądzenia subchastowanej, nieruchomości na d. 19 (31) Maja r. b. wyznaczony, z powodu zamierzonych sporów upadł; dla tego z mocy wyroku ilacyjnego Trybunału d. 21 Maja (2 Czerwca) r. b. zapadłego, wyznaczony został powtórny termin ostateczny na d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1870 r. godzinę 10 z rana który odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I i licytacja zacznie się od $^2/_3$ części wynalezionego przez biegłego szacunku, t. j. od sumy rs. 10,156.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1870 r.

Pisarz Trybunału

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 4169. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Zuzanny z Czyżewskich po Wojciechu Sobol v. Sobolewskim pozostałej wdowy i Franciszki Sobol v Sobolewskiej panny doletniej, obudwóch we wsi Wielkiej Woli, gminie Czyste, Powiecie Warszawskim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wincentego Muszalskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1774 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 2.273 k. 37$^3/_9$ mianowicie rs. 1,423 dla Zuzanny z Czyżewskich Sobol v. Sobolewskiej i rs. 850 kop. 37$^3/_9$ dla Franciszki Sobol v. Sabolewskiej. Obu z procentem od dnia 1 Października 1867 r. i kosztów od Edwarda Gąseckiego, obywatela właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1508 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 529/30 zamieszkałego, protokółem Teofila Ejchler Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 3 (15) Lutego 1870 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Złotej pod Nr. 1508 w Cyrkule Policyjnym dawniej VIII. dziś Jerozolimskim. Administracyjnym VII i VIII. w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III. położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Edwarda Gąseckiego należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 5,600 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom drewniany o parterze gontami kryty, 3 kominy murowane mający.
2. Komórki drewniane w połowie gontami, a w połowie deskami kryte.
3. Budynek mały z desek, deskami kryty.
4. Dom drewniany blachą kryty, z kominem murowanym.
5. Kloaki drewniane.
6. Budynek z desek deskami kryty
7. Ogród, w którym jest drzew śliwkowych i wiśniowych razem około sztuk 26, oraz ławeczka drewniana.
8. Zabudowanie z desek gontami kryte, z tyłu którego jest buda dla psa drewniana.
9. Gołębnik drewniany z desek na słupie drewnianym.
10. Smietnik z desek i sztachety również z desek około ogrodu powyż opisanego.
11. Wozownia drewniana deskami kryta.
12. Zabudowanie z desek na słupach, nad którym dach drewniany wystający na zewnątrz oparty na słupach
13. Domek drewniany gontami kryty o 1 kominie murowanym, na dachu umieszczony jest wiatro-skaz
14. Studnia drewniana z pompą żelazną.
15. Parkan drewniany, za którym jest ogródek warzywny.
16. Brama dwuskrzydłowa, dalej furtka, a następnie parkan z desek na 6 ciu przewołach.

W nieruchomości tej znajduje się ośmiu lokatorów z imion i nazwisk, w akcie zajęcia wymienionych, oraz ceny najmu uiszczających.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Wincentego Muszalskiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 1774 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie w temże mieście pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 14 (26) Lutego 1870 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 17 Lutego (1 Marca) 1870 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr 549 przy ulicy Długiej posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I. dnia 15 (27) Kwietnia 1870 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Wincenty Muszalski, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 2 (14) Marca 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 2 (14) Marca 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1508 w Warszawie położonej w dniach 16 (28) Kwietnia, 30 Kwietnia (12 Maja) i 13 (25) Maja 1870 r. Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, terminie do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 5 (17) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, termin ten odbędzie się w Wydziale I. Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych jego posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 2,000 którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4153. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wincentego Jana Nepomucena Szczawińskiego, emeryta, w Warszawie pod Nr. 1566; Leonii z Trzcińskich Józefa Koszuckiego obywatela Żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, oraz tegoż Józefa Koszuckiego, obojga w Warszawie pod Nr. 2624; Józefy z Zabokrzyckich Mierzewskiej, Mieczysława Mierzewskiego obywatela żony, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego czyniącej, w Warszawie pod Nr. 37; Marcelli Krystyny 2-ch imion Trzcińskiej panny pełnoletniej w Warszawie pod Nr. 2624; Laurentyny z Trzcińskich Szmigielskiej do działania bez asystencji męża upoważnionej, w Warszawie pod Nr. 1634; Motla Ejzenbet handlującego, w Warszawie pod Nr. 2191; Franciszka Rapackiego Rejenta, w Warszawie pod Nr. 1773; Józefa Moszyńskiego Mecenasa, w Warszawie pod Nr. 990/1; Kasyldy Szablickiej, Jana Szablickiego żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, w Warszawie pod Nr. 339; Antoniego Grabowskiego obywatela, w dobrach Michałowo, Gubernji Łomżyńskiej, Tyburcego Trzcińskiego, w osadzie Niemnow, Gubernji Suwałkskiej: Makszymiljana Zbijewskiego, we wsi Korzonki Gubernji Kijowskiej; Konstancji Czyżewskiej, w asystencji i za upoważnieniem męża Filipa Czyżewskiego czyniącej, w mieście Szadku; Anieli Trzcińskiej wdowy, w Warszawie pod Nr. 1566 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Mieczysława Wyrzykowskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod N-rem 1775 mieszkającego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 9,600 z procentem prawnym od dnia 4 (16) Stycznia 1862 roku i kosztów, dla:

Franciszka Rapackiego, rs. 204 kop. 92.
Wincentego Jana Nepomucena Szczawińskiego, rs. 1,220 kop. 8.
Józefa Koszuckiego rs. 54 k. 59.
Józefa Moszyńskiego rs. 344 k. 3.
Motla Ejzenbeth rs. 2,046 k. 26.
Leonji Koszuckiej rs. 100.
Kasyldy Szablickiej rs. 73 k. 72.
Tyburcego Trzcińskiego rs. 1,099 k. 18.
Walentego Trzcińskiego rs. 297 k. 4.
Laurentyny Szmigielskiej rs. 1,532 k. 90.
Maksymiljana Zbijewskiego rs. 1,013 k. 51.
Konstancji Czyżewskiej rs. 34 k. 98.
Józefy Mierzewskiej rs. 375 k. 40.
Leonji Koszuckiej, Marceli i Anieli Trzcińskich rs. 318 k. 5.

Od Wilchelminy z Gutknehtów Wegner wdowy, Karoliny Gutknecht Jana Gutknecht żony; Ferdynanda Wegner, jako głównego opiekuna: Karoliny, Juljana, Fryderyka, Pawła nieletnich rodzeństwa Wegner, wszystkich we wsi Wiesiołowie Okręgu Łęczyckim zamieszkałych; oraz Justyny Wegner, Jana Wegner, Emilji Hintz, w Woli Branickiej zamieszkałych; Józefy Jankowskiej wdowy, we wsi Biały Okręgu Zgierskim mieszkającej, obywateli, właścicieli dóbr ziemskich Woli Branickiej, w Okręgu Zgierskim, Gubernji dawniej Warszawskiej a obecnie Petrokowskiej położonych, protokułem Władysława Popławskiego, Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 4 (16) Maja 1868 roku sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Wola Branicka, z przyległościami i przynależytościami, w gminie Biała, parafji Gieczno, Powiecie Brzezińskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Zgierzu, Gubernji Petrokowskiej położone, prawem własności do egzekwowanych dłużników: Wilchelminy z Gutknechtów Wegner, Karoliny Gutknecht, Karoliny, Juljana, Fryderyka, Pawła, nieletnich rodzeństwa Wegner, oraz Justyny Wegner, Jana Wegner, Emilii Hintz, Józefy Jankowskiej należące i w tychże posiadaniu zostające, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obcią-

żone, ogółu rozległości około mórg 900 obejmujące.

Na gruncie rzeczonych dóbr, są następujące zabudowania:

Folwark Wola Branicka.

1. Dom murowany parterowy, na połmurowaniu gontami kryty, o piwnicach, kominie jednym murowanym.
2. Stodoła drewniana słomą kryta.
3. Gołębnik na słupie.
4. Gołębnik kwadratowy z daszkiem na słupie.
5. Zabudowanie drewniane słomą kryte.
6. Przybudowanie drewniane, kryte deskami.
7. Przybudowanie drewniane z desek słomą kryte.
8. Budynek drewniany słomą kryty, w którym mieszczą się stajnie i obory, a w części jest przeznaczony na mieszkanie.
9. Budynek murowany słomą kryty, na obory i owczarnie przeznaczony.
10. Stodoła drewniana słomą kryta.
11. Most drewniany na rzece Modlicy.
12. Budynek.
13. Ogród w części warzywny, a w części owocowy, w którym znajduje się rozmaitych rodzajnych młodocianych, owocowych drzew około sztuk 80.
14. Dom drewniany gontami kryty, o jednym kominie murowanym.
15. Przybudowanie drewniane, gontami kryte.
16. Zabudowanie drewniane gontami kryte, na lamus spiżarkę przeznaczone.
17, Rynna drewniana.
18. Obórki drewniane gontami kryte.
19. Drwalnia drewniana gontami kryta.
20. Chlewik drewniany słomą kryty.
21. Kloaki drewniane gontami kryte.
22. Ogród owocowy i warzywny, w którym drzew owocowych rozmaitych około sztuk 100, dzikich około sztuk 30, niemniej krzaki agrestu, porzeczek, bzu i jaśminu.
23. Sadzawko krzakami obsadzona.
24. Ulów próżnych i z pszczołami 22.
25. Dom drewniany słomą kryty.

W dobrach tych są chałupy, obory, stodoły, chlewy, studnie, płoty i t. p., które mają być własnością kolonistów, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Mieczysława Wyrzykowskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod N-rem 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Heljodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w m. Łodzi urzędującemu, na ręce własne.

2. Błażejowi Majchrzakowi, Wójtowi gminy Biała, do ktorej Wola Branicka należą, we wsi Wola Branicka zamieszkałemu, a we wsi Białej w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łodzi kancelarją swą utrzymującemu, do rąk własnych.

Obudwom, dnia 10 (22) Lipca 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości, w Warszawie d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r., a wdniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Dlugiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 4 (16) Kwietnia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Mieczysław Wyrzykowski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 6 (18) Lutego 1869 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, dnia 6 (18) Lutego 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 5 (17) Kwietnia, 18 (30) Kwietnia i 2 (14) Maja 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Wola Branicka z przyległościami, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 2 (14) Maja 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia tychże dóbr, na dzień 13 (25) Czerwca 1869 r. godzinę 10 rano, w którym to terminie dobra rzeczone przysądzone zostały przygotowawczo Mieczysławowi Wyrzykowskiemu Adwokatowi za sumę rs. 5,000 i Trybunał wyrokiem daty 16 (28) Czerwca 1869 r. z odroczenia zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr Woli Branickiej, na dzień 22 Września (4 Października) 1869 r. godzinę 10 rano, który z powodu zaszłych sporów odbytym być nie mógł, a gdy takowe usuniętemi już zostały, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 13 (25) Maja 1870 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Woli Branickiej na dzień 30 Czerwca (12 Lipca) 1870 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 13,663 kop. $46^2/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D 4168. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czynię, iż na żądanie Jana Klukowskiego, właściciela nieruchomości w Nowej Pradze, gminie Brudno, Powiecie Warszawskim, pod Nr. 15 lit. A położonej, w imieniu własnem, oraz jako ojca i głównego opiekuna nieletnich: Julji Józefy dwóch imion, Marjanny-Cecylji córek, oraz Wiktora-Emila syna, z niegdy Emilją z Cwejgów spłodzonych dzieci, wszystkich, jako sukcesorów tejże Emilji z Cwejgów Klukowskiej, we własnej nieruchomości wyżej powołanej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wincentego Muszalskiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 1774 zamieszkałego, obrane mającego, na mocy uchwały Rady Familijnej w Sądzie Pokoju na Pradze, w dniu 13 (25) Maja 1868 r. zapadłej, działającego, w poszukiwaniu sumy rs. 450, z procentem od dnia 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 r. liczącym się, i kosztów od Kajetana Radeckiego, w imieniu własnem, oraz jako ojca i głównego opiekuna nieletnich: Julji, Emilji, Małgorzaty, Marjanny córek, i Leona syna, jako sukcesorów po Marjannie z Gołaszewskich Radeckiej działającego, właściciela osady Nr. 15 lit. B. w Targówku, w gminie Brudno Powiecie Warszawskim położonej, tamże zamieszkałego, protokułem Teofila Ejchler, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 19 (31) Października 1869 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ i OSADA,

Nr. 15 lit B. oznaczona, we wsi Targówku, gminie Brudno, Powiecie Warszawskim, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału IV, w Warszawie, na gruncie dziedzicznym położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Kajetana Radeckiego i dzieci jego należąca i w tychże posiadaniu zostająca, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kw. 2,000 mieć mogąca.

Stoją na niej następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa zbudowany, jednopiętrowy, blachą kryty, o dwóch kominach murowanych.
2. Parkan z desek w słupy postawiony, z bramą dwuskrzydłową drewnianą.
3. Kłoaki z desek zbudowane deskami kryte, o dwóch sedesach.
4. Obórka z drzewa postawiona, gontami kryta.
5. Komórki z drzewa zbudowane, gontami kryte.
6. Piwnica z cegły palonej masiv murowana, ziemią pokryta.
7. Studnia drzewem cembrowana.
8. Dwie rynny do ścieku wody i dwie kadzie drewniane, żelaznemi obręczami okute.

W nieruchomości zajmowanej, oprócz egzekwowanego dłużnika, mieści się 5 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Wincentego Muszalskiego, Patrona, w Warszawie pod N-rem 1774 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Anastazemu Frejzler, Wójtowi gminy Brudno, we wsi Targówku, w tejże gminie Powiecie Warszawskim urzędującemu, na ręce własne.

2 Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze, tamże pod Nr 387 urzędującemu, na ręce Cieraszkiewicza Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 12 (24) Lutego 1870 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, dnia 13 (25) Lutego 1870 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr 549 przy ulicy Długiej, posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, dnia 15 (27) Kwietnia 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Wincenty Muszalski. Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 15 lit. B. oznaczonej, we wsi Targówku vel Nowej Pradze, w gminie Brudno Powiecie Warszawskim położonej, w dniach 16 (28) Kwietnia. 30 Kwietnia (12 Maja) i 13 (25) Maja 1870 r., Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 5 (17) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, termin ten odbędzie się w Wydziale I. Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych jego posiedzeń przy ulicy Długiej, pod Nr. 549. a licytacja rozpocznie się od sumy rs 600, którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4156. Pisarz Trybunału Cywilnego w Łomży.

Stosownie do art. 682 K. P. S. podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie Bolesława Foxa obywatela z własnych funduszów utrzymującego się, w mieście Szczuczynie zamieszkałego, a prawne zamieszkanie co do tego interesu u Jana Nepomucena Biernackiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Łomży zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs 1377 kop. 30 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1868 roku liczyć się winnym i kosztów, przypadającej od Marjanny z Grzybowskich Jaczyńskiej, Antoniego Jaczyńskiego żony, we wsi Żebrkach, Kazmierza Grzybowskiego we wsi Zacieczkach, Franciszki Rogalskiej żony Franciszka Rogalskiego we wsi Bukowie dużym, Antoniny Szumskiej, żony Mikołaja Szumskiego we wsi Łękowie, Jana Modzelewskiego we wsi Gutkach, Konstantego Waszkiewicza w mieście Tykocinie, Konstantego Grzybowskiego we wsi Zacieczkach Skarbu Królestwa Polskiego z tytułu konfiskaty części dóbr Zacieczki Kazimierza i Konstantego Grzybowskich, wszystkich współwłaścicieli dóbr Zacieczki z przyległościami, tamże we wsi Zacieczkach zamieszkanie prawne z tytułu własności dóbr mających, aktem Komornika przy tutejszym Trybunale Józefa Biernackiego w dniu 9 (21) Kwietnia 1869 r. rozpoczętym, a w dalszej kontytuacji w dniu 23 Czerwca (5 Lipca) t. r., a ukończonym w dniu 24 Czerwca (6 Lipca) t. r. 1869 w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte zostały dobra ziemskie Zacieczki położone w parafji Wąsowskiej, gminie Szczuczyn, Powiecie Szczuczyńskim Gubernji Łomżyńskiej w jurisdykcji Sądu Pokoju w Szczuczynie.

Dobra te są obecnie w posiadaniu dzierżawnem Konstantego Waszkiewicza współwłaściciela tychże, za roczną cenę obliczoną przez Zarząd Finansowy rs. 293 kop. 54 a to na zasadzie postanowienia Rządu Gubernjalnego Łomżyńskiego z dnia 26 Stycznia 1868 roku i oddane w posiadanie Konstantemu Waszkiewiczowi w d. 26 Listopada 1868 r. w dzierżawę czasową, a to z tytułu konfiskaty części tychże dóbr do własności Kazimierza i Konstantego Grzybowskich należących. Odległe są od miasta Okręgowego i Powiatowego Szczuczyna pół mili, od miasta Gubernjalnego Łomży mil 6, od miasta Gubernjalnego Suwałk mil 12, od miast targowych Grajewa mil 2, Szczuczyna pół mili, Rajgroda mil 6.

Zajęte dobra składają się: zabudowania dworskie, z domu mieszkalnego z drzewa dachówką krytego, z domu folwarcznego z drzewa w węgieł dachówką krytego, kuźni murowanej z kamienia na wapno w części słomą a w części dachówką pokrytej, chlewa czyli zrąbu bez dachu, trzy ściany drewniane, a jedna murowana z kamienia, stodoły z drzewa w łątki słomą krytej, stajni, stodoły, obory, stodoły, wszystkich z drzewa w łątki słomą krytych, owczarni z kamienia murowanej, krytej częścią dachówką a częścią tarcicami, spichrza, komórki i wozowni z drzewa słomą krytej, dwóch chlewów, stodoły, z domu małego przy ogrodzie z drzewa w łątki słomą krytych, studni kamieniami ocembrowanej, browarku z drzewa w łątki, w części deskami krytego, dwie sadzawki kamieniami wycembrowane. Dom folwarczny w części z drzewa a w części z kamienia na wapno słomą kryty, ogród owocowy i warzywny, oprócz tego trzy ogrody warzywne, dom mieszkalny we wsi Zacieczkach z drzewa w węgieł dachówką kryty Dobra Zacieczki mają ogólnej przestrzeni około włók 12. Podatki opłacają się rocznie w sumie ogólnej rs. 173 kop. 4 i oprócz tego na utrzymanie Wójta Gminy i składka szkolna wynosi rsr. 25. Gotowej intraty rocznie rsr. 75, oprócz propinacji.

Wysiewa się ogólnie żyta i pszenicy korcy miary warszawskiej 60 i jarzyny odpowiednia ilość. Siana zbiera się rocznie fur parokonnych około 70.

Akt zajęcia powyż z daty powołany doręczony został:

a) Marjannie z Grzybowskich Jaczyńskiej Antoniego Jaczyńskiego żonie.
b) Kazimierzowi i Konstantemu Grzybowskim.
c) Franciszce Rogalskiej, żonie Franciszka Rogalskiego.
d) Antoninie Szumskiej Mikołaja Szumskiego żonie.
e) Janowi Modzelewskiemu.
f) Konstantemu Waszkiewiczowi.
g) Skarbowi Królestwa Polskiego z tytułu konfiskaty części dóbr Zacieczki w osobie JW. Bazylego Menkina Gubernatora w Łomży, zarządzającemu Izbą Skarbową W-mu Szczepkinowi, wszystkim jako współwłaścicielom dóbr Zacieczki, w tychże dobrach Zacieczkach zamieszkanie prawne mającym.

Juljuszowi Wolfowi jako ustanowionemu dozorcy w mieście Szczuczynie.

Naczelnikowi Powiatu Szczuczyńskiego.

Pisarzowi Sądu Pokoju w Szczuczynie Zawidzkiemu i Wójtowi Gminy Szczuczyn Józefowi Niewiarowskiemu w Szczuczynie.

Następnie akt ten zaregestrowany został w Kancelarji hypotecznej w dniu 7 (19 Lutego 1870 r. a w Kancelarji Pisarza Trybunału w dniu 9 (21) Lutego 1870 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Łomży w dniu 13 (25) Kwietnia 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą tych dóbr dyryguje Patron przy tutejszym Trybunale Jan Nepomucen Biernacki w Łomży zamieszkały, u którego jako też w biórze Pisarza Trybunału bliższe wiadomości o warunkach sprzedaży powziąść można.

Łomża d. 12 (24) Stycznia 1870 r.

Pepłowski.

Wywieszono na tablicy w izbie ustępowej miejscowego Trybunału dnia 10 (22) Lutego 1870 r.

Pepłowski.

Druga publikacja warunków odbyła się w dniu 1 (13) Maja, a trzecia w dniu 16 (28) Maja 1870 r., termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na dzień 27 Czerwca (9 Lipca) r. b. godzinę 10 z rana w sali posiedzeń Trybunału w Łomży. Licytacja zacznie się od sumy rs. 3,000.

Łomża d. 18 (30) Maja 1870 r.

Pepłowski.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. *3989. Судъ Исправительной Полиціи I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

26 Апрѣля (8 Мая) с. г. ночью въ $12^1/_2$ часу, брошено неизвѣстно кѣмъ въ желобокъ подкидышковъ при Госпиталѣ Младенца Іисуса въ Варшавѣ ребенка мужескаго пола умершаго 3 недѣли жизни имѣющаго, одѣтаго въ бѣлой картонной рубашкѣ подвинѣнаго въ три куска картона, на которомъ найдено святую картину и крестикъ мѣдный съ черною платочкою. Такъ какъ до сихъ поръ происхожденіе сказаннаго ребенка неизвѣстно, потому проситъ всякого имѣющаго о немъ или матери онаго свѣденія, доложить о немъ въ здѣшній Судъ.

Г. Варшава, дня 15 (27) Мая 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,
Коллежскій Асесоръ, Жижневскій.

* * *

W nocy z d. 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. około godziny 12 i pół, do kółka dla podrzutków przy S-lu Dzieciątka Jezus w Warszawie podrzucono dziecię nieżywe płci męzkiej około 3 tygodni mieć mogące w białej kartonowej koszulce ubrane i obwinięte trzema takiemiż gałganami, na którem znaleziono obrazek święty i krzyżyk mosiężny na czarnej plecionce. Ponieważ bliższe pochodzenie tego dziecka nie jest wiadome, wzywa przeto każdego ktoby w tej mierze a szczególniej o matce dziecięcia miał wiadomość, iżby takową bezzwłocznie tutejszemu Sądowi udzielić zechciał.

Warszawa d. 15 (27) Maja 1870 r.

Sędzia Prezydujący, Żyżniewski.

N. D. 4082. Судъ Простой Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.

Симъ вызываетъ Луцію Киянскую, чтобы въ теченіи 30 дней лично явилась въ здѣшномъ Судѣ, ибо въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ съ нею по закону.

Г. Варшава, 19 (31) Мая 1870 года.

за Подсудка, Брохоцкій.

* * *

Wzywa niniejszym Łucją Kijańską, iżby w ciągu dni 30 stawiła się w Sądzie tutejszym, bowiem w przeciwnym razie postąpionem z nią będzie podług prawa.

Warszawa, dnia 19 (31) Maja 1870 r.

za Podsędka, Brochocki.